Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXVIII Ч. 77. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 24-го КВІТНЯ 1981 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, APRIL 24, 1981 No. 77. VOL. LXXXVIII

Христос Воскрес — Воістину Воскрес!

„ХРИСТОС ЗНЕСИЛИВ СМЕРТЬ..."

(ВЕЛИКОДНЄ ПОСЛАННЯ ІЄРАРХІЇ УКРАЇНСЬКОЇ АВТОКЕФАЛЬНОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ, ВІДРОДЖЕНОЇ У 1921 РОЦІ)

До Благочестивого духівництва і вірних Української Автокефальної Православної Церкви, відродженої в 1921 році, в Україні і на поселеннях перебуваючих.

„Нема Його тут — бо воскрес як сказав".
(Мат. 28:6)

-ХРИСТОС ВОСКРЕС! ДОРОГІ У ХРИСТІ БРАТИ І СЕСТРИ!

„Воскресіння день — просвітімось, люди. Паска Господня, бо від смерти до життя й від землі до неба Христос Бог привітав нас, що пісню перемоги співаємо".

„Очистьмо почування й побачимо Христа, що сяє неосяжним світлом воскресіння й перемоги..." (Перша пісня канону).

Цими словами першої пісні великоднього канону Свята Православна Церква закликає своїх дітей „просвітитися й очиститися, щоб побачити воскресшого Христа, бо лише з чистим серцем людина зможе зрозуміти і усвідомити все те, що творилося на ганчаревій землі три дні тому.

Три дні тому диявол торжествував свою перемогу, бо вороги Христа засудили на смерть Сина Божого і, знеславивши та побивши, відвели Його на Голготу і розп'яли Його там на хресті.

Але зарано диявол почав святкувати свою перемогу, бо на хресті звершилась перемога Христа, Він „смертю переміг і третього дня воскрес із мертвих, як було написано".

Своєю смертю на хресті Христос розп'яв усе людство — умертвив його і своїм воскресінням воскресив й все людство. Гріхи людства лишились на Голготі, а воскресша з Христом людина отримала спасіння і життя вічне.

До смерти Христа на хресті, Бог і людина були роз'єднані гріхом, і на хресті Христовім звершилось нове поєднання людини з Богом.

Христос через хрест і воскресіння знесилив смерть, знищив гріхи людства і цим приніс людству спасіння і вічне життя. Людина, яка увірувала у Христа, і факт воскресіння Його з мертвих прийняла за дійсність є спасенною людиною. Така людина з днем воскресіння перейшла з тілесного до духовного життя, в якому твориться любов, радість, мир, довготерпіння, добрість, милосердя, смиренність і здержаність (Гал. 5:19—23), бо лише рай в душі може утворити рай в житті, „Царство Боже у вас всередині, сказав Христос". (Лука 17:21).

День воскресіння Христа є святом радости і відродження упавшої людини, святом любови, братерства і свободи.

Нації, які в основу свого національного життя поклали науку воскресшого Христа, є благословенними націями, бо там плекається і удосконалюється віра, надія, любов, братерство, смиренність і покірливість — це ті складники християнського життя, із яких проростає національна свідомість,

(Продовження на ст. 7)

„ЛЮБІТЬ ОДИН ОДНОГО..."

(ВЕЛИКОДНЄ АРХИПАСТИРСЬКЕ ПОСЛАННЯ ВСЕЧЕСНОМУ ДУХІВНИЦТВУ І ВІРНИМ УАПЦ(С) У СОБОРНІЙ УКРАЇНІ ТА ПО ВСЬОМУ СВІТІ СУЩИМ)

МИР БОЖИЙ І АРХИПАСТИРСЬКЕ БЛАГОСЛОВЕННЯ ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Сьогодні на світанку у пахощах розквітлої весни, облетіла найпотрясаюча Благословенна радісна новина Вселенну...

Після Своїх трагічних мук, розп'яття на хресті, „що взяв гріх світу за життя світу і спасіння", Ісус Христос „воскрес на третій день, як було написано".

У білій світлій одежі Янгол-Благовісник сказав жінкам-мироносицям, які до гробу прийшли: „Не лякайтесь, бо я знаю, що Ісуса розп'ятого це ви шукаєте, немає Його тут, бо Він воскрес" (Матвій, 28, 5-6).

А коли вони бігли сповістити Апостолів про цю радісну новину, то Сам Христос зустрів їх у дорозі привітом: „Радуйтеся!"...

І протягом 40 днів, цебто до Свого Господнього Вознесіння, Христос кілька разів з'являвся Апостолам і показував їм Свої рани, щоб увірували, що Він воскрес.

І нині вся Р- ленна радується у моли товних співах: „Воскресіння Твоє, Христе Спасе, Янголи оспівують на небесах, і нас на Землі сподоби від чистого серця Тебе славити."

І несуться з святих Божих церков радісні урочисті співи усіх християнських народів на землі і зливаються із небесними янгольськими співами: „Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав і тим, що у гробах, життя дарував."

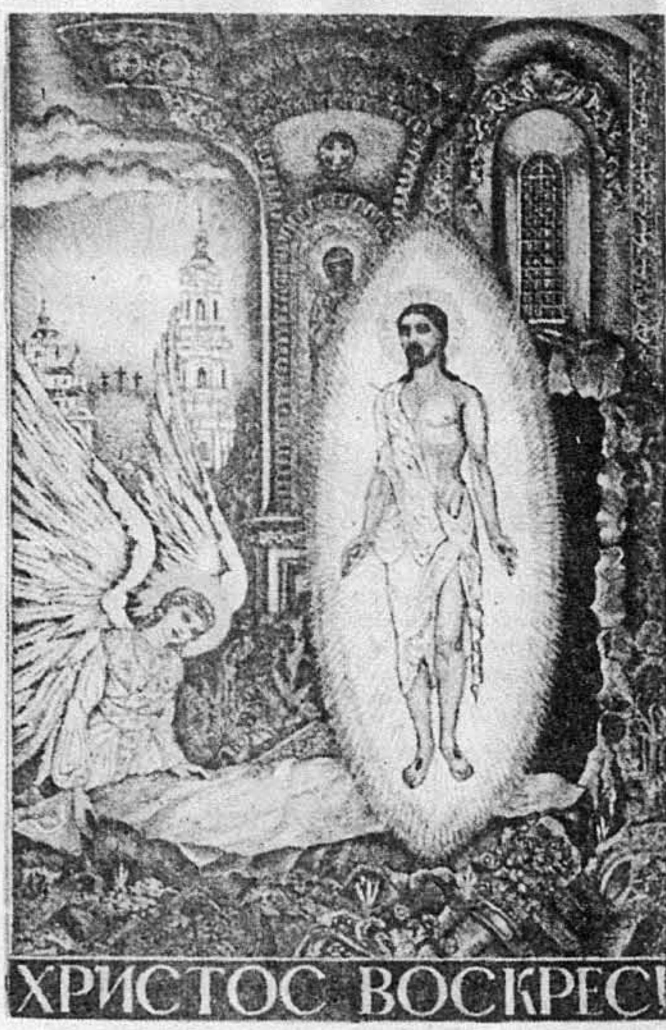
І Христос не тільки приніс від Отця Небесного Всесвітню Божу Правду і Віру Перемоги, укладені у Св. Євангеліє для преобразування і спасіння людства, але Він Сам учить нас цієї Віри і як досягати перемоги. Він підтверджує Свою Віру чудами, оздоровляючи жахливих хворих, сліпих і калік та творить багато інших Своїх чуд, включно до Воскресіння мертвих. Він воскресив 12-річну дочку Яіра, сина Наїнської вдови. А особливим Христовим чудом було Воскресіння Лазаря, брата Марії і Марти, який уже 4 дні лежав у гробі.

Христос заповів: „Хто вірує, все можливе" (Марко, 9, 23). Та взагалі всякий найкращий дар з неба сходить — Отця Всесвіту, Який всюди виявляє Свого Сина, щоб увірували в Нього.

А на Таємній Вечері під час Свого прощального слова Христос сказав: „Поправді, поправді кажу вам: Хто вірує в Мене, той учинить діла, які чиню Я, і ще більші від них він учинить, бо Я йду до Отця" (Іван, 14, 12).

І Апостоли не тільки чинили чуда, виздоровляючи хворих і калік, Симон Петро, якого Янгол-Охоронитель вивів із в'язниці, навіть воскресив Таїту, дочку вдови. Іменем Господа Ісуса Христа творили чуда Св. Отці й Матері, особливо по манастирях, а зокрема в Україні, якими найбагатшим наш Києво-Печер-

(Продовження на ст. 7)

Ю. Матушевський

Влаштовують панель про співпрацю східньоевропейських науковців

Ню Йорк, Н.Й. — З Наукового Товариства ім. Шевченка в Ню Йорку інформують, що в рамах річних загальних зборів та наукової конференції Польського Наукового Інституту в Америці, в суботу, 2-го травня ц.р. в годинах від 11:15 до 1-ої по полудні, тут, в приміщенні цього Інституту, при 59 Схід, 66-ій вулиці відбудеться панель на тему: „Східньоевропейські академічні організації в Америці. Який рід співпраці є бажаний і можливий. можливий?"

На цей панель запрошено д-ра Ярослава Падоха, голову НТШ, проф. Тараса Гунчака, з УВАН-у, д-ра Витовта Тумаша, голову Білоруського Наукового Інституту, д-ра Витовта Кіпеля, бібліотекаря того ж Інституту, д-ра Леопольда Поспішіля, голову Чехо-Словацького Наукового Товариства й проф. Тому Бирда, зі Слов'янського департаменту Квінс коледжу Нюйоркського міського університету.

У п'ятницю, 3-го квітня ц.р. відбулася вступна нарада представників Польського Інституту, УВАН і НТШ у справі співпраці українських і польських наукових установ в Ню Йорку, на якій обговорювано можливість влаштування щорічних конференцій, присвячених українсько-польським справам.

У світі

ОБОРОННІ БОЇ християн в Ливані проти сирійських військових відділів і проти палестинських партизан поширюються по цілій країні. Газета Аль Баатс, офіціоз сирійської привладної соціялістичної партії тієї самої назви, поставила вимогу ливанському урядові, щоб він при допомозі сирійських військ знищив раз назавжди ливанських християн. Християни Ливану шукають допомоги для оборони своїх осель в Ізраїля. Ізраїль публічно заявив, що потрібну допомогу дасть і не допустить до масакри й знищення християн. Після боїв в долині Бекаа та в столиці Ливану Бейруті розгорілися важкі бої на півдні країни. Туди підійшли партизанські загони палестинських арабів, що привело до зударів з християнською міліцією. Християнська міліція обстріляла артилерією портові міста південного Ливану Тир і Сідон, де чимало людей загинуло і було багато ранених. Прем'єр Ливану Шафік аль-Ваццан заявив, „що постало дуже важке положення". Загально припускають, що боротьба мусулман з християнами буде поширюватися, не зважаючи на заклики президента Еліяса Саркіса й уряду.

В ОТТАВІ, СТОЛИЦІ КАНАДИ, тривають вже декілька днів парляментарні дебати над прийняттям нової конституції Канади, які згідно з пляном уряду П'єра Трудо, мали б бути одними з останніх підготовчих засобів для „патріяції" канадської конституції. Під „патріяцією" канадці розуміють схвалення першої власної конституції, бо дотепер вони такої не мали, а за конституцію править їм Британський Північноамериканський Акт, наданий ще королевою Вікторією. В опозиції до конституційних пропозицій уряду Трудо є уряди вісьмох провінцій з усіх десяти, але федеральний уряд має більшість у парляменті. Проти пропозицій уряду є також Консервативна партія Канади. На одному з засідань останньої сесії парляменту Консервативна партія Канади внесла до урядових проєктів доповнення, у якому вона зближається до пропозицій уряду, але пропонує від себе, щоб конституція ввійшла в силу щойно з 1983 року, після проведення загального голосування. Прихильники проєкту уряду висловлюють побоювання, що проєкт консервативістів може відсунути або й унеможливити прийняття нової конституції.

УРЯДИ ЗСА І ГРЕЦІЇ погодилися відкласти розмови про допомогу ЗСА для Греції аж до сесії міністрів закордонних справ НАТО, яка відбудеться в першій половині травня цього року. Греція повідомила, що вимагатиме збільшення допомоги.

Ганна Черінь

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Христос Воскрес! — З самих небес, звисока,
Розносять дзвони лунко на весь світ,
Гірка сльоза спливає потай з ока,
І сходить в серці радість-первоцвіт.

У церкві пахне, як весною в лузі,
До вікон тулиться передранкова мла,
Здаються всі хорошими, як друзі,
І не бажаєш більш нікому зла.

Відчуєш — очі враз стають, як книга
Твого життя — немудра і проста,
І тане в серці многолітня крига,
І пролісок з-під неї пророста.

Та ось останні свічі вже померкли,
Заграли кольори святих одеж.
Вітаючись, виходять люди з церкви,
І ніч вітається із ранком теж.

Тріпочуть зорі в синяві глибинній,
Мов рибки золоті у верші.
А я шукаю в натовпі єдину,
Якій „Христос Воскрес!" сказати хочу першій.

ЗСА дозброюють Савдійську Арабію

Вашінгтон. — Один із наслідків недавно відбутої поїздки державного секретаря Александра Гейґа до чотирьох країн Близького Сходу — Єгипту, Ізраїля, Йорданії і Савдійській Арабії — виявився щойно тепер у рішенні ЗСА основно й всебічно розбудувати оборонну систему Савдійській Арабії. Рішення це опублікував Білий Дім у своєму публічному комунікаті, що „ЗСА зобов'язалися до започаткування процесу дозброєння Савдійській Арабії".

Дозброєння Савдійській Арабії почнеться від чотирьох важливих компонентів:

• ЗСА продадуть Савдійській Арабії п'ять наймодерніших розвідочних літаків типу Авакс з усіма приналежним приладдям, потрібним для максимального виконування призначених функцій. До часу доставки тих літаків у савдійське посідання американські літаки того самого типу виконуватимуть ці самі завдання в савдійському просторі.

• Достава додаткового виряду до проданих вже перед тим Савдійській Арабії літаків Ф-15, який уможливить тим літакам виконувати далекі бойові місії.

• Достава різного роду ракет, а в тому відповідного числа летунських ракет типу AIM-9Л.

• Достава семи бензиноналивних літаків типу КС-135 для постачання пального в повітрі різним літакам, а зокрема літакам типу Ф-15 і Авакс.

Вишкіл обслуги, пілотів і навіґаторів та постачання потрібних запасових частин ЗСА перебрали на себе. В потребі американський персонал помагатиме у виконанні потрібних функцій, як у підготові літаків до виконування функцій,так і в переводженні функцій.

У письмі до конгресмена Вілляма Ґріна, республіканця з Ню Йорку, державний департамент підкреслив, про що йдеться у тих доставах. „Наші приятелі і вороги мусять повністю зрозуміти, що ЗСА є готові співпрацювати зі своїми приятелями в даному обширі для зміцнення його безпеки."

Свою згоду мусить ще висловити Конгрес ЗСА, до якого відповідні звернення й проєкти президент Реґен передасть в пізнішому часі.

В Америці

МОРІН РЕҐЕН, 41-річна дочка президента Роналда Реґена, виходить заміж вже цієї п'ятниці, 24-го квітня ц. р. за Дениса Ревилла. Президент Реґен плянував поїздку до Каліфорнії з метою, щоб взяти особисто участь у весіллі дочки, але атентат на нього, поранення, операція для усунення кулі, довше перебування у шпиталі і теперішня реконвалесценція не дозволяє йому взяти участь у цій родинній церемонії. Морін Реґен була акторкою, а тепер провадить власну радіостанцію і навіть має амбіції кандидувати на сенатора.

ВЛАДА КОМУНІСТИЧНОЇ КУБИ погодилась віддати американцям чотирьох захоплених у прибережних водах Куби моряків. Моряків відтранспортовано до американського бюра дипломатичних зв'язків в Гавані і віддано під опіку американських чинників. Речник американської місії заявив кореспондентам,що моряків перехоплено на приватному човні в районі положеному недалеко військової бази ЗСА в Ґвантанамо.

КОНСЕРВАТИВНИЙ РЕСПУБЛІКАНЕЦЬ Марк Сілджендер здобув перемогу над своїм демократичним опонентом Джані Родбушем у виборах в Бентон Гарбор, Мичиґен, де відбулись спеціяльні доповнюючі вибори на опорожнене місце конґресмена Дейвида А. Стокмана, який, як відомо, є тепер директором бюджету в уряді президента Роналда Реґена. Сілдженер, молода 29-річна людина, член стейтової леґіслятури, переміг Родбуша великою більшістю голосів. Особисто Стокман підтримував іншого республіканця, колишнього голову виборчої стейтової кампанії Джана Ґлобенского.

„ЗАСПІВАЙМО ДЛЯ НИХ ПІСНЮ ПЕРЕМОГИ..."

(ВЕЛИКОДНЄ ПОСЛАННЯ СОБОРУ ЄПИСКОПІВ УКРАЇНСЬКОЇ АВТОКЕФАЛЬНОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ)

„...всі увійдіть у радість Господа свого..."
(Із слова Св. Іоанна Золотоустого).

Дорогі й улюблені Брати і Сестри!

Під час Світлої Великодньої Заутрені вслуховуємось у натхненні слова Золотоустого Учителя Церкви: — „...ніхто нехай не боїться спізнення, ... всі увійдіть у радість Господа свого, ... всі віджевляйтесь святом віри, всі одержуйте насолоду з багатства Божої любови".

Насолоджування Божою любов'ю виявляємо чудовими славословленнями, поширяємо його на наше оточення, стверджуємо цілуванням, зміцнюємо братолюбієм. Але слуги зла пильнують позбавити нас братолюбства, розсіваючи між слабодухами отруту людоненависництва. У висліді — кров'ю, братньою кров'ю полита земля наших предків — прекрасна Україна, а ворогування продістається до найнижчих комірок громадського життя. З болем це відчуваємо у буднях поточного життя...

Але сьогодні ми у сяйві Великодня і дивимось на себе іншими очима. Відчуваємо, як сьогоднішнє Свято впроваджує нас у інше, змінне, вивищене життя. Оновлені Святом перемоги, пригадуємо, як ридали у печалі учні Христа, коли Він був у гробі та як вони — після Його Воскресення, — відважно вирушили у далекі, сповнені небезпек мандри, щоб проповідувати про здійснене чудо Воскресення. За їхнім прикладом скидаємо сьогодні і ми печаль з помислів і заплутаність з дій наших, прямуючи в осяяний світ вгодних Богові і корисних людям вчинків. Так, за словами великодньої пісні, — і ми станемо просвітлені величчю Свята.

Сьогодні Пасха, значить „перехід". Нехай же цьогорічна Пасха буде і для нас переходом від людини затемненої до людини просвітленої. Увійшовши у світ Воскресення, здобудемо певність, силу, спокій. Досвідчимо, що, як про це сповіщає Великий Канон: „Сьогодні спасіння світові, бо воскрес Христос, як всесильний".

„Спокій вам!" — привітав своїх учнів Великий Христос. „Спокій вам!" — вітає нині Він і нас та простягає і нам свою рятівничу руку. Так, як на потемнілих від давности старовинних образах Воскресення, де Христос подає руку вихудлій постаті, що виходить до Нього із підземелля. За постаттю багато інших, а за ними ще і ще, усе грішне людство. Під образом невідомий іконописець дописав: — „Де твоя, смерте,

(Продовження на ст. 7)

„РАДІТИ, НЕ СУМУВАТИ КЛИЧЕ ЦЕРКВА..."

ВЕЛИКОДНЄ ПОСЛАННЯ МИТРОПОЛИТА УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ БРАТАМ І СЕСТРАМ НА УКРАЇНІ

Христос Воскрес! Христос Воскрес!

Найдорожчі і любі, що з Вами повсякчасно серця і думки наші!

Вітаю Вас цим радісним і оживляючим вітанням, яке пересилаю від себе та єпископів, священиків і побожних мирян Святої Української Православної Церкви, що існує і творчо діє сьогодні лише і виключно поза межами нашої поневоленої Батьківщини, скрізь там у вільному світі, де Боже Провидіння поселило втікачів із Рідного Краю.

Воскресіння Христа-Спасителя—це Свято великої радости і також надії на оновлення кожної людини, а через неї і всього людства, зокрема тоді коли світ і люди в ньому переживають тяжкі іспити, коли життя людини і народів залежить у головному від примх можновладців і людоненависників. Таким невимовно тяжким для всього людства стало XX століття. Але, ми не помилимось, коли ствердимо, що зокрема тяжким і безмежно болючим було і є це століття у житті українського народу. На протязі останніх 65 років ми — українці не мали вповні радісного Великодня, майже кожнорічний Великдень український народ зустрічав і проводжав річками сліз матерів і жінок наших.

У великому смутку зустрічає наш народ і цьогорічне Свято Воскресіння Христового:—найбільша частина української нації, далі у неволі, найкращі і найчистіші парості її запроторені до в'язниць, казематів, катівень або розпорошені по московських таборах підбігунової півночі. Власник найбільше Богом обдарованої скарбами землі, наш народ на Батьківщині, знову стоїть перед маривом голоду. Внуки і сини наші, вбрані у московські мундири, проливають свою молоду кров за чужу справу проливають її у поневолених Москвою далеких країнах середущої Азії. Знову в сльозах зустрічаємо і цьогорічний Великдень...

Проте, — не вільно нікому з'їдати себе розпачем. Смуток і чиста сльоза приносять звичайно полегшу, а після неї й радість. Пригадаймо собі як гірко плакали і сумували учні Христові, побачивши Його на хресті, коли, як їм видавалося, їхні сподівання були назавжди перекреслені. Та, незабаром до них долетіла вістка, що смерть переможена, що впали кайдани, а з ними і перелякана сторожа, яка пильнувала гріб їхнього Вчителя.

Воскресіння Христове визволило апостолів із смутку і зневіри. Їм легко стало йти у широкий і далекий світ з благовістям науки їхнього Вчителя, щоб донести до людей нову Правду. Недавно перелякані і немічні, тепер вони перепливають моря, переходять гори, не лякаються в'язниць і смерти...

Благовістя одного з учнів Христа — Апостола Андрія Первозванного сягнуло і нашої Батьківщини. Київ, —як заповів Апостол, —сповнився слави Божої...

Віками наш золотоверхий Київ гомонів великодніми дзвонами. Нині мовчать його дзвони, нині на брамах стародавніх українських святинь, що їх ще не обернено в руїни, висять чужі замки, нині люди наші не можуть вихваляти Христа на своїй землі. Проте, мої дорогі й любі, з кожним новим роком неволі починають все голосніше дзвонити наші серця певністю, що

(Продовження на ст. 7)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Subscription: 1 year — $30.00, 6 months — $16.00, 3 months — $9.00. UNA members 65¢ a month. Change of address — 50¢. Make checks or money orders payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303.
P O Box 346 Jersey City N J 07303

Крізь Хресний шлях до Воскресіння

Два найбільші християнські свята — Різдво і Великдень, народження Спасителя і Його Воскресіння, — відгукуються в наших серцях найсвітлішою й найсвятішою луною. Це бо альфа і омега, це бо початок і кінець життя нас усіх, бож ми християни.

Народження Дитяти оспівано в піснях і поезіях, в прозових творах і в образотворчому мистецтві України з розкішшю й багатством. Це і тому, що народження Дитяти-Ісуса тільки світле і тільки радісне. Легко злетіти надхненню з висот на мистецьку душу, бо всі ми в час народження Спасителя стаємо немов би поетами. З-під пера тоді пливе хвала Ісусові.

Але ось приходить кінець життєвій мандрівці Богочоловіка, і Його життя сповнене такої лютої скорби, Хресний шлях на Голгофу такий трагічний і повний страждання, що німіють уста в звичайної людської істоти; розум відмовляється сприйняти прірву страсних мук і випробувань, які вибрав Спаситель сам, щоб врятувати людський рід від вічної погибелі. Не багато з українських культуротворців береться й бралося за тему Великодня, мабуть тому, що й досі для нас, як народу, триває наш Хресний шлях, Хресна дорога України.

Особливо тепер, у цьому великодньому часі, коли чекаємо радісної об'яви, що Христос Воскрес, не один з нас міркує над долею свого народу і не завжди радісні думки осінять наші чола...

На Україні, — нашій рідній Батьківщині для багатьох, а для наших нащадків — на Україні, що була землею їхніх батьків і дідів, — воістину, як казав пророк: пожар не гасне, люди мруть, конають в тюрмах. Вистачить вчитуватися в трагічні документи, які приходять у вільний світ зза ґрат, від ув'язнених українських політичних в'язнів, від українських патріотів по тюрмах і засланнях, щоб бачити, яким хресним шляхом-дорогою ступає Україна. В тих тюрмах і таборах українці творять більшість ув'язнених — цим можемо гірко пишатися, і є від чого впасти навіть у зневіру... Справді Хрест несемо.

Але вже перед нами показав цю дорогу нам сам Христос і його учні, а нам лишено заповіт — іти Його слідами, наслідувати Його.

„Немає іншого шляху до спасення, крім шляху хресного," — сказав колись давно Тома Кампійський. І приймаючи ці глибокі й величні слова за істину, ми сповнюємося вірою, що і для нас таки прийде воскресення.

І тоді скажемо всі за Франком: „Великдень! Боже мій великий! Ще як світ світом не було для нас Великодня такого! (...) Як перший раз ‚Христос Воскресе' заспівали, то всі мов діти заридали, аж плач той церквою потряс... Так бачилось, що вік ми ждали, аж дотерпілись, достраждали, що Він воскрес — посеред нас". Цей час напевно прийде. Прийде Воскресіння для України. А ми тепер — в День Великий цього року — зробімо так, щоб бути гідними Його великого приходу. Шляхів до оновлення й духового зростання дуже багато, і кожний і кожна з нас знайде їх, якщо старатиметься знайти. Воскреслий Христос і Його Свята Мати — ще ось недавно Скорбна Мати — а тепер, з Дня Воскресення, Радісна Цариця Неба, в цьому нам допоможе, бо — ХРИСТОС ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

Останні події в Українській Католицькій Церкві повинні мати вплив на патріярхальні товариства та й на увесь мирянський рух, який за останні 15-16 років був рушієм змагання за помісність і привернення самоуправности Церкви на патріярхальному устрою.

Маємо на увазі події, що сталися із кінцем минулого і на початку цього року у зв'язку з відновленням синодального управління ув нашій Церкві. Останній звичайний синод єпископів обрав кандидатів на опорожнені Владичі катедри в Америці, як також на кількох помічників. Вселенський Архиєрей Папа Іван Павло II затвердив вибір і номінував перших кандидатів, висунених синодом, в особах теперішнього Митрополита Філядельфії Степана Сулика та Єпископа Чікаґо Іннокентія Лотоцького. Вибір і номінацію сприйняла українська католицька громада з вдоволенням, бо справді нові Владики дають запоруку, що вони будуть добрими архипастирями, що вони розуміють також потреби цілої спільноти та що вони будуть оборонцями прав Церкви на поселеннях і в Україні.

Єпископська хіротонія обидвох номінованих Владик та їхнє недавнє введення на Владичі престоли в Філядельфії і Чікаго дали переконливі докази, що маємо нових Владик високих релігійних і національних вартостей, достойників

Василь Маркусь

ПЕРЕД НОВИМИ ЗАВДАННЯМИ

Церкви, що розуміють свою місію служіння своїй пастві тут та, в ширшому розумінні, цілому свому народові, який сьогодні знайшовся у вийнятково важких умовах. Таке розуміння свого покликання і відчуття історичної відповідальности обидвох новопоставлених Владик відбилося у їх перших виступах — зверненнях, духовних словах, ствердженнях і листах. Духовенство і миряни сприйняли ці заяви як початок нової настанови церковного проводу, нової ери у житті української Церкви. Обидва Владики бажають спільно з усім єпископатом на чолі з Блаженнішим Патріярхом Йосифом працювати для відродження і зміцнення нашої Церкви у всіх її проявах, як також по лінії її відновлення на рідних землях.

Іменування нових Владик, їх хіротонія та врочисте введення в їхній архипастирський уряд не тільки, що не супроводжалися критикою, демонстраціями чи іншими виявами невдоволення, але навпаки, викликали схвалення, підтримку та зроджують сподівання, що справи у нашій Церкві йдуть до кращого. Слід ствердити, що такою є так само настанова „українського Риму" — Патріярха та його курії. Патріярхальні товариства брали участь в останніх торжествах, привітали нових архиєреїв, висловили їм побажання у їх праці та заявили свою готовість у співпраці.

Справді, заіснували нові обставини та відчувається новий клімат у внутрішньоцерковних відносинах УК-Церкви. Якщо додати, що обидва Владики щиро і відкрито підходять до справи міжконфесійних взаємин, зокрема на відтинку взаємин з братньою Українською Православною Церквою, то можна очікувати багато благословенних плодів з цих нових персональних змін на двох важливих Владичих престолах в Америці. Мусимо ствердити, що це сталося так завдяки еволюції поглядів у рядах самого єпископату в напрямі єдности і співпраці, як також і головно завдяки прихильності апостольського Престолу й спеціяльній увазі до наших церковних потреб теперішнього Вселенського Архиєрея.

В обличчі цього, яким має бути ставлення мирянства, зокрема організованого патріярхального руху? Дехто, навчений досвідом минулого, не зважаючи на деякі зміни на краще, радить бути обережним і зайняти вичікуюче становище, мовляв, треба приглянутися, дати шанси Владикам виявитися, не захоплюватися передчасно. Існує ще природний інстинкт недовір'я до всього, що приходить ззовні і типове українське недовір'я до кожної влади. Належу до категорії людей з природи оптимістів, а в даному випадку, читаючи добре різні знаки у цій зміні, щиро переконаний, що таки постала поважна зміна у наших взаєминах з Ватиканом та й еволюція поглядів серед нашого єпископату. Нам важко говорити про всіх єпископів, але цілком певно більшість щиро бажає здійснювати синодальне управління та змагат ю повного завершення нашої Церкви в патріярхаті.

У таких умовах мирянам треба сприяти цій новій настанові й еволюції. Самі протести й критика, принаймні на теперішньому етапі розвитку, багато не допоможуть. Тепер треба позитивної і конструктивної праці, власного вкладу в церковне життя, готовости і вміння цю Церкву, яка нам завжди була так дорогою, зміцнити, її розбудувати, а де треба, рятувати самим. У нас довший час переважала думка, що Церкву мають рятувати єпископи, священики, Ватикан, а нашим завданням мало бути вказувати, що і як робити та критикувати, якщо нас не слухали. Сьогодні мирянство не може до цього обмежитися. Треба бути в Церкві і при Церкві, і тоді навіть впливи мирянського

(Продовження на ст. 8)

З МОГО ВІКНА

Іванна Савицька

Весна на камені

У нас, на камені, на твердому бетоні загомоніла весна.

Тут у гущі кам'яних, підміських „хмаросягів", стовпищі баків різних-прерізних назв, у тіні старої пошти, в сусідстві фабричного комина немає де притулитися отій зеленій весні. Та вона — сильніша від муру, сильніша від сталі й бетону, бо ось з мого вікна я бачу жміночки зелені, клаптики отої трави, що вистелює килимом кожний тінистий провулок, кожну в цеглині шпарину, і кожну п'ядку збитої у камінь землі.

На килимі трав жовтими цятками поприлипав молочій. Де-не-де, на довгих ніжках колишуться білі пушинки, ладні летіти вгору за кожним подувом вітру.

Весну голосять зелені „парасольки" дерев, отих манюсеньких яблучок, що прийдуть колись на зміну малиновому квітові.

„Парасольки" всі вже розкриті, з фальбанками шовкових листків, із пуп'яшками дрібного квіту.

Чиясь добросердна рука, якийсь естет, чи поет, що працює для міста, встромив деревинки ув важкі цементові скрині, і наш куточок до собвейової зупинки рожевіє шпаліром весни, що виростає на камені.

Під Українським Народним Союзом круглі, мов кулі „їжачки" обновились новими шпильками, і липка тоненька закучерявилась листом.

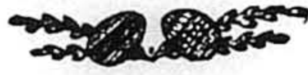
Навіть на площі, де двері об двері розтаборилася проза, оті шкаралупки авт, хтось посадив тюльпани, обвів їх цеглою, і вони, під Великдень, заграли гамою кольорів, розцвіли веселковими дзвонами.

Під нашим домом росте собі черешенька, росте одиноко, струнка вся у молочному, весняному завої.

Спасибі тому, хто посадивши її, не дає нам забути наших квітучих черешневих садів...

Весна на камені, між мурами міста весна.

Таку закосичену квітом, непоборну склом ні ґранітом — я бачу з мого вікна.

Воскресіння

В цей день, в цей третій день
і голубінь небес
і яра зелень трав,
і біла віточка вишень —
все каже нам:
Воскрес! Воскрес!

В цей день, в цей третій день
і правда і любов
перемогли брехню і люту злобу
і встав
Ісус Христос
у славі
з гробу!

У храмі з блисків і блакиту
знімається віток зелена хоругов!
На стебелинах зависло срібло рос
і квіти білі, як алмаз,
схилились перед Божим Сином
і гомонять. Воскрес Христос!
Принижені, нещасні, радіймо враз!

Хай щезне туга...
Берім сьогодні шати ясні
і крашанки червоні
у долоні,
і стрічаймо друга,
вітаймо брата:

Воскресла Правда на хресті розп'ята...
Хоч бачимо свій шлях у тернах,
але ми знаємо, по днях страждань
Голгофи —
йде Воскресіння день!

Ми сміло ставимо життю чоло —
для нас срібні дзвони дзвонять джерело.
Для нас лунає великодній дзвін:
— Христос Воскрес!

Уляна Кравченко

Леся Лисак-Тивонюк

ЗОЛОТИСТИЙ ВЕЛИКДЕНЬ

Колись давно спитали малу дівчинку, чому вона зве Великдень „золотистим". Дівчатко відповіло без надуми: „Бо на Великдень усе довкола ясніє золотистим відблиском: і сонце Великоднього ранку, і вікна у церкві, і ризи отця пароха, і паски, що їх святять під церквою, і навіть в людських очах немов відбиваються золотисті промінчики".

Таким залишився Великдень для неї до сьогодні. Дарма, що з того часу проминуло вже стільки років, позначених докорінними змінами. Змінилося місце проживання, змінилися часи - може й теж ми самі? - та Празник празників — святий Великдень залишився незмінний. Його маєстат, велич, цінність і неперевершений чар ніколи не зблиднуть. Зокрема для народу, який досі страждає в неволі, Великдень має особливе значення.

Хоч усіх нас єднає пієтизм до цього найбільшого в році торжества, проте різними будуть почування, думки і вияви святкування Великого дня. Для одних — по Богослуженні — це буде радісне родинне свято. При йдуть, чи навіть приїдуть здалека діти, внуки, свояки. Для самотніх і осиротілих — може буде Великодня гостина у добрих людей — приятелів. Або, може навіть, святкуватимуть самотні. У кожного відмінна доля чи недоля...

До тих, які виростали на рідній землі, прийдуть на Великдень у гостину спогади. Спогадів, а тим паче Великодніх, не можна цуратися! Спогади означають, що ми були. Є і будемо. Будемо духово жити у поколінні,

що прийде по нас, якщо зуміємо передати йому культ нашого рідного українського Великодня. Хтось назве це передаванням традиції. Це добре. Без традиції неможливо продовжувати існування народу - нації.

Різні — прерізні будуть спогади про Великдень в дитинстві, молодості. Хтось пригадає ранній-ранок, коли дриботів поруч батьків на Воскресну Утреню. Схід сонця, все пахне весною. І вишневі сади біля хат, і ясени при дорозі, і поля за селом. І все довкола напричуд оновлене: і побілені хати, і люди в новенькій одежі, і дітвора в черевичках „про велике свято", а що вже казати про кошики зі свяченим, які несуть матері! А йдуть всі — старші й

діти до церкви „натще серця"...І хоч в тих часах багато було виснажених строгим Великим Постом, нікому навіть не прийшло на гадку, що Богослуження були „довгі". А дітвора, підкріпившись вдома пресмачною ковбасою з тертим

хроном і раскою, знову бігла під церкву, щоб не прогаяти ані одної гагілки, які виводили сільські красуні під звуки Великодніх дзвонів.

Усім, що носять в душі пієтизм до свого обряду, пригадаються напіви Надгробного, Воскресної Утрені, святої Літургії — там, вдома. Може вирине перед очима постать отця пароха в рідній місцевості - колишнього Усусуса, якого Господь обдарував трьома великими дарами: глибокою вірою в Бога, непохитною любов'ю до свого народу,

за волю якого колись боровся, і прекрасним голосом. І хоч ваш колишній парох вже давно відійшов у вічність, все ще дзвенить в ушах неповторне: „Плотію уснув, яко мертв, царю і Господи, тридневен воскресл єси, Адама воздвиг от тлі, і упразнив смерть"...Може цей спів окрилив тоді вашу молоду душу, і рідний обряд став для вас найбільшою духовою цінністю...

Так багато думок, відчуттів, картин огортає нас на Великдень. І, хоч як важко нам не раз буває у щоденному житті, всі вони повинні бути ясні, золотисті. Адже Церква й нарід здавна звуть Великдень „Світлим Празником!" Забудьмо бодай

тоді про всі турботи, невдачі, смутки, прикрощі. Навіть найсумніші із сумних — ті, що втратили найдорожчих і залишилися зовсім самотніми — змахнуть сльозинку з очей, коли почують радісне: „Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував". Так, дарував життя, бо вона не кінчається з хвилиною фізичної смерти.

Ще прийде на думку гірка недоля і страшна неволя рідного народу в Україні. Коли ж до них завітає Великдень, що означатиме визволення? І як ми, вільні люди у вільному світі можемо допомогти їм промостити цей шлях до волі?

Можемо, хоч і не маємо мілітарної потуги, яка прогнала б окупанта. Бо окрім мілітарної сили, є ще друга, яка часто має вирішальне значення. Яка? Прислухайтеся до стиха, що його почуєте на Великдень: „Пасха всечесная нам засіяла: Пасха, радісно друг друга обіймім"...

„Друг друга обіймім"... чи треба це пояснювати? Чи треба пригадувати, що цей заклик стосується не тільки Великодня, але повсякчасного нашого життя? Заклик до братолюбія — це заклик

до єдности, згоди, толерантности. Єдности, в якій не можуть існувати ані роздори, ані ненависть українця до українця, ані ніяка ворожнеча.

Якщо ми спроможні справді „обняти друг друга", якщо ми спроможні на справжню і тривку, непроминаючу єдність, тоді прекрасне „Христос воскрес". залунає оновленим звуком. Звуком надії, що поневолений нарід діждеться свого Великодня.

Михайло Бажанський

МЕЦЕНАТСТВО — БЛИЗЬКЕ ДУШІ УКРАЇНСЬКОЇ ЛЮДИНИ

На те, щоб підтвердити повище висловлену думку, тут наведемо історію заснування організації, ціллю якої саме є і було допомагати іншим. Українська Мичиґенська Ліґа в Детройті постала 9-го грудня 1932 року в західній частині міста Детройту. Зродилася вона з двох уже існуючих тоді товариств. Спочатку Ліґа винаймала кімнату, щоб там переводити свої збори та для плекання товариського життя при вулиці Мичиґен. З розвитком Товариства, чи, як його часто називали, Клюбу, вже в 1937 році було 111 членів. Ліґа вже в той час винаймала більший дім при тій же самій вулиці у лікаря, а внедовзі цей дім закупила на власність, де й знаходиться тепер.

Пильною працею багатьох щировідданих членів, як: св. п. Петра Пуцила, Максима Максимця, Василя Шанайди, Миколи Задоска і Василя Ленківського, членів першого правління Клюбу — починається історія справжнього росту цієї організа[illegible] З кожним роком прибувало багато нових членів і як порівняти до матеріяльної сили Ліґи, то в році 1934 в касі Товариство мало 24 доляри і 28 центів, а зчасом, бо вже в часі відзначення двадцятилітнього існування, в 1952 році Ліґа вже була загосподарена і була спроможна видати на українські культурно-освітні справи майже 5,000 долярів. Завдяки добрим, працьовитим членам, в яких було велике зрозуміння — нести допомогу іншим, товариство розгорнуло ширшу діяльність. І саме це зрозуміння було однією з важливих ділянок життя і діяльности цих гарних людей, яких уже згадано й до яких треба ще додати дальші імена працівників Ліґи таких, як: Стефан Онуфрейтон, Василь Задойко, Володимир Дідик, Олександер Соколов, Василь Белей, Йосиф Заплатинський, Амвросій Пшеничний, Тома Хруставка, Роман Вазик, Іван Захарія, Іван Дячук, Василь Цимбаліст, Іван Бек, Іван Королишин, Василь Семків, Михайло Лишак та інші. З них деякі не раз очолювали Мичиґенську Ліґу, а деякі з них були активними діловодами, чи тільки конструктивними членами.

Членом Клюбу, як каже статут Української Мичиґенської Ліґи, може бути кожен українець, без огляду на віровизнання і політичні погляди. Не можуть належати тільки комуністи та різні анархістичні елементи. Фактично, ідеологічне обличчя Ліґи, — це демократичне наставлення до всіх українських політичних партій. Ліґа від самого початку існування була членом Федерації Американських Українців і входила в систему Українського Конґресового Комітету Америки.

Як виказує діяльність Української Мичиґенської Ліґи — участь її в українському житті дуже велика. Одною з найбільших подій Ліґи, — належить участь у протестаційній акції проти совєтських комуністичних пропаґаторів, присланих до Детройту на поширення пропаґанди в 1946 році. Своє обличчя Ліґа яскраво визначила цим, що обрала своїми почесними членами двох українських генералів — ген. Миколу Капустянського та ген. Володимира Сікевича. Дальше Ліґа протестувала проти польської пацифікації на західніх українських землях. А в допомоговій роботі це Товариство перестало діяти від початку свого існування. Ліґа слала свої постійні датки для Товариства „Просвіта у Львові, як також і „Рідній Школі". Проводила збірку на політичних в'язнів та українську Лікарню у Львові. За цю допомогову службу Ліґа одержувала почесні грамоти від „Рідної Школи", Товариства Опіки над Інвалідами, „Просвіти" та інших товариств чи організацій. Ще й посьогодні деякі з цих грамот видніють на стінах Української Мичиґенської Ліґи. А листів подяки від окремих мистців та визначних постатей українського громадського життя, які користали з деяких допомог — Ліґа одержала чимало. Ліґа також провела успішно збірку грошей і одягу воюючій Карпатській Україні за свою державну незалежність в 1939 році. Крім цього це Товариство рівнож причинилося грошовою допомогою в будові Народного Дому, що його почато будувати при вулиці Мартін у недалекому сусідстві Ліґи, асиґнуючи в дуже важких часах 750 долярів. З рамени Злученого Українсько-Американського Допомогового Комітету (ЗУАДК), деякі члени Ліґи займалися допомогою для новоприбулих еміґрантів-земляків, давали їм потрібні інформації і влаштовували їх на працю.

У приміщеннях Ліґи відбували свої збори, засідання, зустрічі, чи чайні вечори — Союз Українок Америки, Організація Державного Відродження України (ОДВУ), Робітничий Союз, Український Конгресовий Комітет-Метрополітальний Відділ, Український Золотий Хрест (УЗХ), та інші організації, як також тимчасові комітети, що були покликувані до переведення більших чи менших акцій з нагоди святкувань річниць, чи відзначень різних подій української історії. У Домі Ліґи проводить свою діяльність Український Золотий Хрест, Відділ число 14, який там має свій осідок. Головою цього відділу є невтомна довголітня громадська діячка Ганна Левкут. За її ініціятивою Золотий Хрест улаштовує там часто імпрези, дохід з яких поповнює бюджет Ліґи.

Ліґа брала участь в американському житті, як і передбачає її статут. Перше, це постійна участь у виборах до всіх інстанцій, місцевих, стейтових та федеральних. Інспірувала та переводила зустрічі з американськими політичними діячами для справ інформування їх про українське питання. Займалася виборами Марусі Бек на пости, на які вона кандидувала. В часі Другої світової війни в приміщеннях Ліґи працював Червоний Хрест, який виготовляв одяг для американських вояків.

Ліґа передплачувала, мабуть, більше українських газет як будь-яка інша українська установа в Детройті. Одна велика кімната завжди була відряджена на читання. Правда сьогодні це відбувається у зменшеному пляні, але ще й тепер Ліґа передплачує який десяток українських газет, а було колись і понад три десятки.

Рівнож і бібліотекою, що її мала Ліґа — цікавилося членство. Історія цього Товариства згадує про велике число доповідачів, які гостили в Лізі і читали свої доповіді. З назв цих тем видно, який широкий діяпазон зацікавлень в культурно-освітніх та політичних справах провадила Українська Мичиґенська Ліґа.

Неменше було розвинуте і товариське життя у Клюбі, про що старші члени згадують з великим признанням і задоволенням. Вони радо приходили до своєї домівки, втримували її в порядку, чистоті, відмальовували, прикрашували пртретами тощо. Великий квітник перед домом, від головної вулиці, що його безкорисно упорядковував Михайло Фербей, огородник, свідчив про те, що тут перебувають культурні люди і дбають не тільки про духову красу, але й про зовнішній вигляд їхнього дому.

Часи минають і приносять із собою зміни. І в житті цієї колись незвичайно активної, організації наступили різні зміни. Більшість цих організаторів і працівників Ліґи відійшли у вічність. Їхні діти або переїхали до інших місцевостей, або теж вже повмирали. Багато з них служило в американському війську в часі Другої світової війни, та не повернулися додому, щоб продовжувати гарне діло громадського життя, яке у спадщині їм хотіли передати їхні батьки. Сімдесят і шість із них впало в боях, як герої американських військових формацій. (Альманах Українсько-Американської Федерації, 1954 р.).

Сьогодні є дуже мале число членів, в більшості — це старші віком громадяни. В них одначе залишилася головна ціль людського послання-помагати другим, це саме, що було дороговказом їхніх попередників. Сьогодні вони заощадили із своїх членських внесків та різних датків і імпрез — 10,000 долярів і з надходячим п'ятидесятиліттям свого існування своєї дорогої Української Мичиґенської Ліґи, їхнього товариського Клюбу — розділили поміж такі потребуючі організації, установи та гуманітарні інституції:

Українська Вища Школа при церкві Непорочного Зачаття Пресвятої Діви Марії, що міститься при вулиці Генлі в Гемтремку, до якої вчащають діти українських батьків, а з цієї середньої школи, по її закінченні, випускники відходять продовжувати освіту до університетів і коледжів. В минулому 1980 році було 24-ох ґрадуантів. Цього року буде 19-та ґрадуація і буде мати 25 випускників. Ця Школа одержує 3,500 долярів.

„Українське Село" — це назва майбутньої української Оселі для Старших віком, що має вже свою семиакрову площу в містечку Воррені, на якій внедовзі має бути побудований мешканевий дім для старших громадян. В допомогу цій оселі призначено 2;000 долярів.

Український Гарвард, щоб вив'язатися із своїх зобов'язань, даних уже давніше адміністрації Гарвардського Університету в Кембрідж, Масс., мусить ще зібрати коло 400 тисяч долярів, а це йому допоможе, коли одержить 1,500. Цей даток кликатиме інших піти тим самим

(Продовження на ст. 8)

Веселих Свят!

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Блаженнішому Патріярхові Йосифові, Блаженнішому Митрополитові Мстиславові, ВисокопреосвященнішомуМитрополитові Степанові, Всім Ієрархам Українських Церков, Пластовим Капелянам, всьому нашому Духовенству, Начальному Пластунові, Головній Пластовій Раді і Булаві, всім Крайовим Пластовим Старшинам, Станичним Пластовим Старшинам, ВШ. Батькам пластової молоді, Членам Пластприяту, всім Пластункам і Пластунам та всьому Українському Громадянству найсердечніші побажання

Веселих Свят

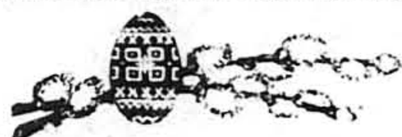
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

складають

КРАЙОВА ПЛАСТОВА РАДА

і

КРАЙОВА ПЛАСТОВА СТАРШИНА в ЗСА

Щирі побажання Веселих Свят

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

пересилає

усім своїм Членам, Симпатикам, Прихильникам, Спортовим Централям СУАСТ і УСЦАК, Братнім Спортовим Товариствам та всьому Українському Громадянству —

УПРАВА УКРАЇНСЬКОГО СПОРТОВОГО КЛЮБУ в Ню Йорку

Українська Православна Парафія

ВСІХ СВЯТИХ

206 Схід, 11-та вулиця, Ню Йорк, Н. Й.

Сердечно вітаємо Дорогих наших Парафіян, Прихожан і Приятелів

з Великодними Святами

і кличемо радісне

Христос Воскрес!

Парох: **о. протопресвітер Іван Ткачук**

Голова Парафіяльного Уряду: **М. Сосницький**

Секретарі:

Іван Макарик **Марія Боднар**

Христос Воскрес!

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ

Їх Блаженству Блаженнішому Кир Йосифові І. Патріярхові Кардиналові Сліпому, Преосвященним Владикам, Всечеснішому Духовенству, Організаціям та усьому Українському Громадянству, а особливо щедрим Жертводавцям

бажає

Комітет Будови Церкви св. Володимира

в ГЛЕН СПЕЙ, Н. Й.

д-р Евген Грабарчук, голова — **о. діякон Богдан Карась**, секретар

КОМІТЕТ „БЕРЕЖАНСЬКА ЗЕМЛЯ"

бажає і засилає всім бувшим Громадянам міста Бережани і повіту ВЕСЕЛИХ і ЩАСЛИВИХ СВЯТ

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

Христос Воскрес!

BEREZANY c/o Selfreliance
98 2nd Avenue, New York, N.Y. 10003

Управа Комітету:

Евстахій Манацький, голова

Дарія Костів, секретар

Український Літературно-Мистецький Клюб у Ню Йорку

щиро вітає

з ВОСКРЕСЕННЯМ ХРИСТОВИМ

всіх Членів Клюбу, Учасників та Гостей п'ятницевих вечорів і Прихильників.

Управа

Українська Федеральна Кредитова Кооператива

„САМОПОМІЧ" у Ню Йорку

З ВОСКРЕСЕННЯМ ХРИСТОВИМ

щиро вітає

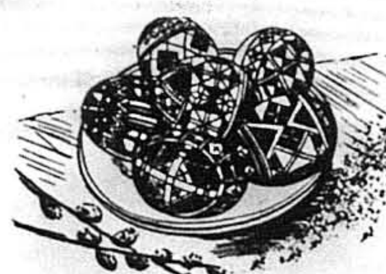
СВОЇХ ЧЛЕНІВ, ПРИХИЛЬНИКІВ І ВСЕ УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ЗА РАДУ ДИРЕКТОРІВ:

Адв. РОМАН ГУГЛЕВИЧ, *президент* — **д-р ІВАН ФЛИС**, *секретар*

SELF RELIANCE (N.Y.) FEDERAL CREDIT UNION
108 Second Avenue, New York, N.Y. 10003
Tel.: (212) 473-7310

Веселих Свят!

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ІЗ СВІТЛИМ ХРИСТОВИМ ВОСКРЕСІННЯМ

сердечно вітаю Родину, Друзів, Приятелів та Знайомих.

о. Архимандрит Павло (Ямняк)

ЗІ СВЯТАМИ ВОСКРЕСЕННЯ ГОСПОДНЬОГО

НАЙКРАЩІ ПОБАЖАННЯ БАГАТО РАДОСТИ, СОНЦЯ И УСПІХІВ СВОЇМ ЧЛЕНАМ, ПРИЯТЕЛЯМ, СИМПАТИКАМ ТА ДРУЖНІМ КЛЮБАМ

складає

УПРАВА КАРПАТСЬКОГО ЛЕЩЕТАРСЬКОГО КЛЮБУ

Дирекція Українського Народного Дому в Ню Йорку

бажає

усім Удіповцям, Установам і Організаціям, які мають в УНДомі свої постійні домівки, всім, що користають із заль УНДому та всім ВШ. Гостям нашого Клюбу „ЛИС МИКИТА" і всій Українській Громаді Ню Йорку

Веселих Свят

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

Христос Воскрес!

140-142 Second Avenue, New York, N.Y. 10003
(212) GR 3-5289

Веселих Свят!

ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ ВШАНУВАННЯ ПАМ'ЯТИ СИМОНА ПЕТЛЮРИ в ЗСА

Христос Воскрес!

З Нагоди СВІТЛОГО ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ Президія Комітету пересилає сердечні поздоровлення з найкращими побажаннями Високодостойному Панові Президентові Української Народньої Республіки в екзилі Миколі А. ЛІВИЦЬКОМУ, Віце Президентові Проф. Докторові М. О. СТЕПАНЕНКОВІ, Президії Української Національної Ради та її Виконавчому Органові, Представництвам ВО УНРади в ЗСА і Канаді, Українському Народові на Рідних Землях, Ієрархам Українських Церков, Українським Організаціям і Установам у вільному світі, Уповноваженим і Членам Центрального Комітету на терені Америки, Жертводавцям на фонд Бібліотеки і Храму УАПЦ св. Симона в Парижі, що існує при ЦЕНТРАЛЬНОМУ КОМІТЕТІ в ЗСА.

ПРЕЗИДІЯ КОМІТЕТУ

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у США

щиро вітає

З ВЕЛИКОДНІМИ СВЯТАМИ

Ієрархів Українських Церков, Голів Християнських Об'єднань, Українські Наукові Установи, Українські Організації, Членів Академії і Членів її Фундації, Прихильників Української Вільної Науки і все Українське Громадянство.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Управа УВАН у США

206 West 100th St., New York, N.Y. 10025

КОМІТЕТ ОБ'ЄДНАНИХ УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ВЕЛИКОГО НЮ ЙОРКУ

МЕТРОПОЛІТАЛЬНИЙ ВІДДІЛ УКРАЇНСЬКОГО КОНҐРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ

пе‚ ·дає цією дорогою

з нагоди величного празника

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

щирі привітання та побажання

Блаженнішому Патріярхові Йосифові І., Високопреосвященнішому Митрополитові Мстиславові, Високопреосвященнішим і Преосвященнішим Ієрархам Українських Церков, Високопреподобному і Всечесному Духовенству та Українському Громадянству Великого Ню Йорку — зокрема Проводам і Членству тих наших організацій і установ, що виказали своє зрозуміння і свою відданість для релігійно-церковних і національно-громадських потреб і співпрацювали із проводом нашої Української Громади для добра нашої Рідної Української Церкви та нашого Народу.

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

ЗА УПРАВУ КОМІТЕТУ:

МИХАЙЛО ШПОНТАК, *голова* — **ОСИП РОЖКА**, *секретар*

МИКОЛА ХОМАНЧУК, *касир*

Їх Святості Патріярхові Києво-Галицькому ***ЙОСИФОВІ І****, Кардиналові Сліпому — Основникові і Голові Товариства св. Софія, Ієрархії Помісної Української Католицької Церкви, Духовенству, Монашим Чинам, Фундаторам, Жертводавцям Патріяршого Фонду, Членам і Працівникам Товариства св. Софія та всім Мирянам Помісної УКЦеркви*

Веселих Свят

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО!

бажають

ЗА ТОВАРИСТВО СВ. СОФІЯ у ЗСА

і

КОМІСІЮ ПАТРІЯРШОГО ФОНДУ

Д-р Романа Навроцька — **Д-р Роман Осінчук**

Інж. Юліян Головчак — **Д-р Леонід Рудницький**

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА

З СВІТЛИМ ПРАЗНИКОМ ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ

складає свої найкращі побажання

Членам і Добродіям Товариства та Приятелям української науки, а зокрема щиро вітає з Великоднем поневолених Братів-Науковців в Україні та братні наукові Установи у вільному світі.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

УПРАВА й ЗАГАЛ ЧЛЕНІВ НТШ

Христос Воскрес!

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ, ІНК.

Веселих Свят

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

УЧИТЕЛЯМ, УЧНЯМ, БАТЬКАМ, БАТЬКІВСЬКОМУ КОМІТЕТОВІ

бажає

Президія УМІ

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Блаженнішому Патріярхові Йосифові І. Блаженнішому Митрополитові Мстиславові. Всім Ієрархам Українських Церков. Пластовим Капелянам, всьому нашому Духовенству. Начальному Пластунові, Краєвим Пластовим Організаціям і їхнім Проводам та усім Пластункам і Пластунам в цілому світі та всьому Українському Громадянству

бажають

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО!

ГОЛОВНА ПЛАСТОВА РАДА

ГОЛОВНА ПЛАСТОВА БУЛАВА

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ЗІ СВІТЛИМ СВЯТОМ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

щиро вітаємо

БЛАЖЕННІШОГО МИТРОПОЛИТА МСТИСЛАВА,

Високопреосвященних Єпископів, наше Духовенство, все Українське Громадянство у вільному світі та на Рідних Землях, а особливо усіх Добродіїв, Жертводавців та Прихильників побудови

УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ СВ. АПП. ПЕТРА і ПАВЛА в Ґлен Спей, Н. Й.

ВАСИЛЬ БАРКА, *секретар* — **В. САЛЕНКО**, *голова*

УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ

ВІТАЄ ЩИРИМ

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ВСЕЧЕСНЕ ДУХОВЕНСТВО УКРАЇНСЬКИХ ЦЕРКОВ, УПРАВИ ТА ЧЛЕНСТВО ВСІХ УКРАЇНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ І ВСІХ СВОЇХ ЧЛЕНІВ, ПРИЯТЕЛІВ ТА ЛАСКАВИХ ЖЕРТВОДАВЦІВ.

ОМУА

Об'єднання Мистців Українців в Америці

Всім Мистцям-Українцям, Любителям мистецтва і всьому нашому Громадянству

з нагоди

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

бажаємо

Здоров'я, Веселих та Щасливих Свят!

Христос Воскрес!

Управа

З нагоди

ПРАЗНИКА ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ

СОЮЗ УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛИЦЬКИХ БРАТСТВ і СЕСТРИЦТВ АМЕРИКИ

СЕРДЕЧНО ВІТАЄ

Блаженнішого Патріярха Йосифа, Ієрархію Української Католицької Церкви, зібрану у Священному Синоді, зокрема новопоставлених Владик — Високопреосвященнішого Митрополита Кир Степана і Преосвященного Єпископа Кир Інокентія, Всечесне Духовенство і Чернецтво та всіх Братів і Сестер по вірі, віруючий Божий Люд в Україні й усіх Людей Доброї Волі на поселеннях, радісним привітом, що віщує воскресенняПравди для нашої Батьківщини —

Христос Воскрес!

КРАЙОВА СТАРШИНА:

ВАСИЛЬ МАРКУСЬ, *голова* — **ОРИСЯ ГАРАСОВСЬКА**, *заст. голови*

ВОЛОДИМИР ПРОЦЮК, *орг. референт* — **МИРОН ПАНЧУК**, *писар* — **ЯРОСЛАВ КРИВЯК**, *скарбник*

ЩАСЛИВИХ ВЕСЕЛИХ СВЯТ!

Величним і Радісним
„ХРИСТОС ВОСКРЕС"!
— вітаємо —
Родину — Приятелів — Знайомих — по обидвох боках Океану
Ярослава, Зенон, Христя і мама Евстахія
СНИЛИКИ

Радісних і Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
РІДНІ, ДРУЗЯМ та ЗНАЙОМИМ
бажають
ВАСИЛЬ, БОГУСЛАВА і ОЛЕНКА ГНАТІВ

Д-р Марія Ярославська
Інж. Юрій Огієнко
щиро вітають
всіх Друзів та Знайомих
З ДНЕМ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
(212) 662-5181 (516) 281-3261

З ВОСКРЕСЕННЯМ ХРИСТОВИМ
Веселих та Щасливих Свят
Рідні, Знайомим та Шановним Пацієнтам
— бажає —
Д-р Юліян Гной
з Родиною

Христос Воскрес! *У Світлий День*
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ
найкращі побажання
Веселих та Щасливих Свят
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
пересилають
Д-р Любомир, Арета і Любослав
ВОРОХИ

РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ та ЗНАЙОМИМ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
— бажає —
д-р Надія і інж. Ігор Кмети
з Родиною

Христос Воскрес!
Рідні, Приятелям та Знайомим
щирі побажання
Веселих Свят
пересилають
д-р Богдан і Марія Макарушки
Бруклин, Н.Й.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Рідним, Приятелям та Знайомим
Веселих та Щасливих Свят
бажають
д-р ВІТАЛІЙ, ОЛЕКСАНДРА, ОЛЕНА та ВОЛОДИМИР БОГДАНІВ

З гомоном дзвонів
радісний великодній привіт
ХРИСТОС ВОСКРЕС!
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
шлють
МАРІЯ й ВОЛОДИМИР БАРАГУРА
Вудгейвен, Н. Й.

Радісних Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажають
д-р Богдан, Леся, Аріядна, Андрій і Діяна Нички
Фльорида

НАЙЩИРШІ ПОБАЖАННЯ
з нагоди
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Рідним, Приятелям та Друзям
— пересилає —
д-р Василь Кіналь
з Родиною

Рідні, Приятелям і Знайомим
з ВОСКРЕСЕННЯМ ХРИСТОВИМ
Веселих Свят та здоров'я, щастя
та всього доброго бажає
Д-р Галина Носковська-Гірняк

Христос Воскрес!
Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Родині на Батьківщині, Приятелям та Знайомим
бажають
Д-р Богдан і Марія Бабій

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
З ВОСКРЕСЕННЯМ ХРИСТОВИМ
вітаємо Рідних, Приятелів і Знайомих
і бажаємо
ВЕСЕЛИХ і ЩАСЛИВИХ СВЯТ!
АННА НИКИФОРЯК
СТЕФА КРУШЕЛЬНИЦЬКА

Христос Воскрес!
ЗІ СВІТЛИМ ПРАЗНИКОМ
Христового Воскресення
бажають
Рідним, Приятелям і Знайомим
РАДІСНИХ і ЩАСЛИВИХ СВЯТ И УСІХ БЛАГ
Лідія, Оксана, Леонтій, Любомир, Марчик і Павлик
Крушельницькі
Ню Йорк, Трой, Огайо

РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
щирі побажання
Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
пересилає
д-р Мирон Зарицький

Христос Воскрес! *Воістину Воскрес!*
Щасливих та Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Родині, Друзям та Приятелям по обох боках океану
бажають
Софія і Володимир Левенці з Родиною

Радісних Свят
Воскресення Христового
РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ, ПАЦІЄНТАМ і ЗНАЙОМИМ
щиро бажають
Д-р ЛЮБОМИР і ОКСАНА КУЗЬМАКИ
з донечкою **РОКСОЛЯНКОЮ**

Веселих і Щасливих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажають
Д-р ТЕОДОЗІЙ, ЛЮБОМИРА, ЯРКО і ЛЯРИСА КРУПИ

З НАГОДИ ПРАЗНИКА
Воскресення Христового
РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
СЕРДЕЧНІ БАЖАННЯ
— пересилають —
Михайло, Ірина і Ігор Морози
76 Coursen Pl., Staten Island, N.Y. 10304 (212) 981-5384

З ПРАЗНИКОМ
СВІТЛОГО ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
— бажають —
Д-р Остап і Зеня Баран з Родиною

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Рідним, Приятелям та Знайомим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
бажає
д-р М. Крижановський з Ріднею
Ню Йорк — Кергонксон

З ВОСКРЕСЕННЯМ ХРИСТОВИМ
ЩИРІ ПОБАЖАННЯ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
— пересилають —
Рідні, Приятелям і Знайомим
Д-р Климентій і Ольга Стефанія Рогозинські

НАЙЩИРШІ ПОБАЖАННЯ
ХРИСТОС ВОСКРЕС!
пересилають
РІДНІ, ТОВАРИШАМ, ЗНАЙОМИМ І ШАНОВНИМ ПАЦІЄНТАМ
Д-р МАРКІЯН і ЯНКА МІҐОЦЬКІ
з РОДИНОЮ
Clifton, N.J.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Найкращі побажання
Веселих Свят
з нагоди Празника
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
пересилає
д-р Мирослав Бих з Родиною

Дорогих Рідних, Друзів і Знайомих
вітаємо нашим традиційним
ХРИСТОС ВОСКРЕС!
і бажаємо всіх благ.
Марія і д-р Михайло Логаза

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
найсердечніші побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
ТА СПОВНЕННЯ ВСІХ МРІЙ
бажають
МАРІЯ і БОГДАН РОБАКИ

Рідним, Друзям і Знайомим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
— бажають —
д-р Іван і Наталія Макаревич

РІДНИМ, ДРУЗЯМ і ЗНАЙОМИМ
щире
ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Веселих Свят
бажають
д-р ЮРІЙ, ВІРА, д-р ЛЕСЯ і МАРТА КУШНІРІ

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Рідні, Друзям і Знайомим
бажають
д-р Володимир і Марія Вірщуки
з Родиною
Гайтусвілл, Н. Дж.

ВЕСЕЛИХ та ЩАСЛИВИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
РІДНІ і ЗНАЙОМИМ
— бажають —
д-р Олекса Лятишевський
з Ріднею

Веселих Свят
Воскресення Христового
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ, КЛІЄНТАМ ТЕПЕРІШНІМ і МАЙБУТНІМ
— бажають —
власники „КРИМУ" і „ТАМАРИ"
Вайлдвуд, Н. Дж.
Д-р Ярослав і Стефанія Бернадини
НОВА АДРЕСА:
4 E. Aster Rd. Wildwood Crest, N.J. 08260

З ВОСКРЕСЕННЯМ
ХРИСТОВИМ
бажає
ВЕСЕЛИХ і ЩАСЛИВИХ СВЯТ
Меценатам, Добродіям, усім Членам та Жертводавцям
УПРАВА та АДМІНІСТРАЦІЯ
УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ
При цьому закликаємо тих, які ще досі не є його членами, вписатися в членство Українського Музею і піддержати цю культурну станицю.
УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
203 Друга Авеню, Ню Йорк, Н. Й. 10003 Тел.: (212) 228-0110

Христос Воскрес! *Вітаємо зі Святом*
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
та бажаємо
Веселих і Щасливих Великодніх Свят!
Андрій, Стефанія, Дзвінка, Андрійко, Данилко ДОБРЯНСЬКІ

Веселих та Щасливих Свят
Воскресення Христового
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ та ЗНАЙОМИМ
— бажають —
Ліда і д-р Роман Смики
з Мамою і Синами

Христос
Воскрес!
ВСІМ ВЕСЕЛИХ СВЯТ
бажає
АРКА
в Ню Йорку

Вістки з Вінніпеґу

ПІДТРИМКА ДЛЯ ПАТРІЯРХАТУ УКЦ

Активне Товариство Підтримки Патріярхату Помісної Української Католицької Церкви, що його у Вінніпеґу очолює старшина УГА Осип Паньків з гуртом ідейників, влаштувало по полудні в неділю, 15-го березня, у великій залі Інституту Просвіти при Арлінґтон-Причард ширші сходини членів (коло 300 досі) та тих мирян, які боронять права української мови, традиції і східнього обряду в нашому релігійному житті.

Як можна було сподіватись, актуальні проблеми цієї преважливої справи привели на залю Інституту коло 400 людей і вони з увагою вислухали короткого слова голови Ради Товариств за Патріярхат д-ра М.Марунчака, який відкрив і проводив зборами; далі — доповідь сотн. О.Панькова про Берестейську Унію та про дані в ній права наших Церков (цю доповідь варто б окремо опублікувати, і виступ о. редактора С.Іжика Про Т-во Свята Софія, яке завідує патіярхальними фондами, здійснюючи запляновані Патріярхом Йосифом далекосяжні пляни в користь сучасного й майбутнього Української Католицької Церкви. Окремо до слова був запрошений проф. Валентин Мороз, що прибув зі знайомими на залю, та якого привітали оплесками.

Після доповідей була широка дискусія і члени президії зборів: д-р М.Марунчак, сотн. О.Паньків, о. ред. С. Їжик і проф. В.Мороз, давали відповіді, що були справді цікаві й насвітлювали різні подробиці нащого церковного життя та патріярхального руху. На залі продавано актуальну літературу, яку приявні радо купували; згодом, на вимогу залі, принесено й останні видання В.Мороза і він давав свої автографи.

(А.К.)

ЦІКАВА ВИСТАВКА І ЦІКАВА ЗУСТРІЧ

З надісланих до Вінніпеґу запрошень Канадсько-Української Мистецької Фундації при 2118 А Блур-вест у Торонто довідуємось, що українці того міста мали рідкісну і цікаву зустріч: напередодні чергової виставки Едварда, Юрія і Яреми Козаків (від 5-го до 17-го квітня) в авдиторії Парк Секондари школи при Блур Дандес, заходом Ґалерії КУМФ, відбувся Вечір з участю Е.Козака, Йосипа Гірняка, Івана Кедрина-Рудницького (він відкрив виставку „трьох Козаків") та Івана Ікера-Керницького. У Вечорі брали теж участь відомий квартет „Верховина"; піяністка Адріяна Раделицька; Уляна Любович, як конферансьє; Роман Колісник, як майстер церемоній. Як бачимо з прізвищ — Вечір був справді незвичайний і треба, щоб подібний відбувся і у Вінніпеґу.

(ак)

„Заспіваймо..."

(Продовження зі стор. 1)

перемога? Де твоє, смерте, жало?" Так доглибинно сприймається ще одна спасенність подій Великодня, коли Воскресення стало зруйнуванням брам пекла і звільненням загрожених віч ним ув'язненням у темряві.

Тож молімось, щоб рука Спасителя-Рятівника була постійно простягнута до тих мільйонів людських істот у сьогоднішньому світі, що потребують Його рятунку і допомоги. Благаймо Спасителя, щоб Свою руку Він простяг і до страдників народу українського, що за любов до Бога і рідного народу караються у в'язницях або на засланні, далеко від своєї обездоленої Батьківщини.

У цьогорічний Великдень ми неспроможні бути з ними, але вони напевно відчувають наші мисленні вітання і знають про наші постійні намагання спомогти їм у їхніх стражданнях. Знають вони і те, що у сотках поставлених нами у вільному світі церквах, у цьогорічну Великодню Ніч ми будемо усердно молити Воскреслого для нашого спасіння Христа, щоб і вони-страдники досвідчили спасенність Великодня. Заспіваймо ж і для них пісню перемоги: — „Христос Воскрес із мертвих, смертю смерть здолав!"

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

†**Мстислав,** Митрополит
†**Марко,** Архиєпископ
†**Орест**, Архиєпископ
†**Константин,** Архиєпископ

Великдень Р.Б. 1981-го
Оселя Св. Ап. Андрія Первозванного,
С. Бавнд Брук, Н. Дж. ЗСА

„Радіти..."

(Продовження зі стор. 1)

„ще вчора разом з Тобою був і я похований, а нині повстаю з Тобою, Воскреслим!"

Знаємо, що пророцтво Апостола про славу Києва ще не вичерпане. Нині Київ у приниженні, завтра ж, це місто слави Церкви і Держави Української, знову буде звеличуване. Треба тільки знати і не сумніватися, що Христос воскрес. У чуді Воскресіння засумнівався Тома і Господь простягнув до нього Свої попробивані цвяхами долоні. Тоді він відчув,-- і відчуваємо ми, з ним спільно,— що смерти не стало, що є всеохоплююча перемога Христа, у якій воскреснемо і ми, і Церква наша, і древній наш Київ,— серце землі прадідів наших...

Ангели прославляють сьогодні Христове Воскресіння. Нехай же Воскреслий сподобить і нас чистим серцем Його славити. Нехай сподобить і мучеників українських, що знайшлися у далеких північних околицях Московщини, відчути „життя вічного початок". Радіти, а не сумувати кличе сьогодні Церква, пригадуючи, що сам Спаситель сказав:— „Я є воскресіння і життя, хто вірить у мене, хоч би і помер,—житиме".

Віримо, Христе Спасе, у Твоє воскресіння і віримо, що будемо жити!

Христос Воскрес!

Щиро Вам відданий у Христі,

†**Мстислав,** Митрополит

Оселя Св.Апостола Андрія Первозванного, Великдень 1981 року Божого.

„Христос знесилив..."

(Продовження зі стор. 1)

відвага, честь, радість і свобода.

Там, де ігнорують науку воскресшого Христа, там замість братерства — ворожнеча, замість любови — ненависть, замість свободи — тиранія.

300 років тому англійський філософ Вілліям Пенн сказав: „Американці, як перестануть керуватися законами Бога, мусять тоді керуватися тиранами".

Сьогодні більше, як на одній шостій частині світу із життя націй витискають науку воскресшого Христа і на її місце силою зброї комуністичних тиранів запроваджують атеїзм і безбожництво, які породжують у житті націй ненависть, злобу, братозневагу і уярмлення людини людиною. Не минула лиха доля і нашого українського народу, як в Україні, так і за її межами.

У житті українців на поселеннях за останній час з боку деяких прошарків проявляються шкідливі антихристиянські і тоталітарні вчинки, які творять в житті української спільноти заколот, розбрат і ворожнечу.

Майбутність України залежить від нас, тому молімо воскреслого Спасителя, щоб Він воскресив нам Петлюру і Вашінгтона, а всім нам послав світлий розум, побожність, відвагу, честь і справедливість.

Ми глибоко переконані, що Воскреслий Владика вислухає наші молитви, простить нам гріхи і провини наші і як Милосердний на своєму хресті воскресить Україну.

У день Світлого Воскресіння Христового вітаємо увесь український народ на Рідних Землях і на поселеннях **перебуваючих.**

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Блаженніший **(Григорій)**
Четвертий Митрополит Київський і всієї України. Смиренний **(Варлаам)**
Архиєпископ.

Дано в Чікаго в Свято-Покровському соборі
24-го квітня 1981 року Божого.

ЗВЕРНЕННЯ ДО УЧАСНИКІВ ДУН

ІНІЦІЯТИВНА ГРУПА

запляновує в скорому часі урядити

„ЗУСТРІЧ"

бувших учасників „Нахтіґаль" та „Ролєнда"

з нагоди 40-річчя.

Якщо до Вас до тепер ще ніхто не звертався в тій справі, просимо ласкаво зголоситись на повищу адресу, **не пізніше, як до кінця місяця квітня.**

DUN
11454 W. 17th Pl. • Lakewood, Colo. 80215, U.S.A.

Союз Українок Америки, 86-ий Відділ в Нюарку, Н. Дж.

запрошує ВШ. Громадянство на

ГОПОВІДЬ

МИСТКИНІ
АРКАДІЇ ОЛЕНСЬКОЇ-ПЕТРИШИН

на тему

„ПОЯСНЕННЯ ГРАФІЧНИХ ПРОЦЕСІВ З ВІЗУАЛЬНИМИ ПОКАЗАМИ"

П'ятниця, 1-го травня 1981 р., о год. 7-ій веч.
в церковній залі української православної церкви
Св. Вознесіння в Мейплвуді, Н. Дж.
при 650 Irvington Avenue, Maplewood, N.J.
ВСТУП ЗА ДОБРОВІЛЬНИМИ ДАТКАМИ.

В гостях у д-ра І. Панчука

Д-р Іван Панчук

Д-р Іван Панчук запросив до себе на розмову представників українських гарвардських студій. Він порішив подарувати свою бібліотеку україністики для Гарварду.

Як не прийняти такого меценатського запрошення? І вранці, в неділю, 12-го квітня ц.р. представник ФКУ Ольга Дужа і автор цього допису вирушили до Беттл Кріку, містечка, віддаленого 120 миль від Детройту, щоб забрати прецінне надбання, друковане слово, що назбиралось у домі І. Панчука за його життя.

Спочатку погода не дуже сприяла, але доброму водієві й доброму автові це зовсім не перешкодило в їзді. Над нами кружляло в орбіті судно „Коламбія",яке таки цього ж дня о годині 7-ій вранці американські астронавти випустили з Кейп Кеннеді в дорогу.

Д-р Іван Панчук і його дружина Гелена прийняли нас дуже гостинно і показували нам у їхньому пишному домі-віллі багато вивінованому в картини відомих малярів, полиці і полички заповнені дорогоцінними книжками. Докторові Панчукові тепер сповнилося 77 років. Народився він 4-го квітня 1904 року в родині буковинських поселенців у Манітобі — Канаді. Молодим ще юнаком прибув до Детройту і тут в недалеко віддаленому університетському місті Ен Арбор у 1928 році закінчив правничий факультет; того ж року став адвокатом у Детройті.

Уже в ранніх роках його мати, учениця письменниці Євгенії Ярошевської, ще на буковинських землях вщепила йому глибоку любов до України, і до всього що українське. Ці прикмети не покидали його на протязі всього життя і горіли вічнотривалим вогнем посьогодні й однаково палають в його душі тепер.

По словах прийшли ми до діла. Внесли коробки до кімнат — і ждали на його велике рішення. Такі події у моєму житті я переживав не раз із жертводавцями і прожив практично сам на собі самому. Знаю, який це болючий момент назавжди розставатися із дорогоцінним скарбом — книгою. Тому я не взяв ані однієї книжки з полиці сам, а терпеливо ждав аж як власник подасть мені книжку, яку призначає для Гарварду. Власник з великою набожністю брав до своїх рук кожну книжку і над кожною з них виринали в його пам'яті різні спогади: звідкіля вона походить, хто її йому дав, де він її придбав і яку вартість кожна з них для нього представляє. Над „Землею" — Ольги Кобилянської довго зупинився, погладивши її мило і любовно. Цю книжку подарувала йому його рідна мати багато років тому назад... Рівнож із „Царівною" пов'язані в нього не менш дорогі родинні спогади. Наставлення до письменниці проявилося у пошану, бо ж цю книжку читала і подарувала йому його мати і він її зберігав усе своє життя, як талісман.

Так теж і велика група книжок „Шевченкіяни" діставалася до коробок з відповідними заввагами. Шевченко для нього — велетенська постать, і це його життьова тема. При кожній книжці, книжечці, альманахові, журналові виринали в нього ремінісценції і витискали на уста короткі завваги: „це мій любий автор", „тут гарно описано людське горе", а „цю книжку я вам не дам... а може , беріть, я вже до того не матиму змоги прийти..."

Видно, як тісно був пов'язаний власник бібліотеки із кожною книжкою, як пристрасно любив її. І так було в усіх кімнатах, по всіх полицях, а тих кімнат в цьому домі — багато. Це унікальний дім, але ж бо власник його ще більш унікальна людина.

Ще студентом він був свідомим свого українського походження і завжди ним гордився. Після закінчення студій він вмів поєднати свою адвокатську професію з родинним життям і з виром української громадської дії, в який він увійшов уже в молодих роках. Немає української людини старшого покоління, яка не знала б д-ра Івана Панчука. Ще в 1947 році за його конструктивні заслуги на громадському полі українська громада влаштувала концерт із нагоди його 20-літньої праці.

Як вже сказано, він — за професією правник і свою кар'єру досягнув у фірмі „Федерал Лайф енд Кежулті", де займав високі пости і з цією фірмою у 1953 році переїхав з Детройту до Беттл Кріку. В 1969 перейшов на емеритуру, але проживав дальше у цьому місці.

Поруч професійної праці, в 1931 році разом із дружиною створив гарне гармонійне життя. Виховали троє дітей, які сьогодні живуть, окремо, деякі одружені й мають уже свої родини. Часто сходяться. Недавно в українській пресі було повідомлення про велике свято-зустріч роду Панчуків. Колись цей великий дім був сповнений життя; своєю ролею господаря втішався його власник, а ще більшим даром гостинности його дружина Гелена, вона учителька музики. Сьогодні вони залишилися самі.

Громадська діяльність д-ра І. Панчука — широка. Читачам пригадаємо її хоч в коротких зарисах. Він співосновник Федерації Американських Українців в стейті Мичиген і на протязі багатьох років — її голова. В 1951 році був президентом Українських Ґрадуантів, у 1957 році його обрано „Українцем Року", він же також жертводавець стипендій для студентів від Українських Ґрадуантів. Голова ЗУАДК на Детройт, в чому визначався рухливістю, а найбільше приклав своїх рук до влаштування членів Капелі Бандуристів, яка користувалася особливою його увагою, про що неоднократно згадується у виданнях, що їх публікують Бандуристи. Він-співосновник Товариства „Буковина" і перший його голова в 1951 році. Активний на терені УККА, Міжнародному Інституті, Української Мичиґанської Ліґи, в Українському Народному Союзі, в Українському Народному Домі, як також в інших українських та американських товариствах та організаціях. Виголошував палкі, просякнуті глибоким патріотизмом, дуже зрозумілі промови з нагоди різних оказій, писав статті, перекладав оповідання і вірші на англійську мову — Івана Франка, Пантелеймона Куліша, Олекси Стороженка, а найбільше Тараса Шевченка. Став особливо відомим, як публіцист і літератор, виданням праці друком в 1965 році книжки, що зветься „Заповіт Шевченка" в англійській мові. Має також праці друковані про рід Панчуків, про „Першу Українську Церкву в Канаді", та інші, які здобули йому ім'я дослідника минулого.

Перед нами цілий ряд видань на громадські теми, які він розв'язував щиро, інтерпретував вірно, бо завжди був вірний своїй поставі — бути вірним традиціям українським, відноситися з щирою любов'ю до всього, що є українське, шанувати минуле. Просто немає можливости всього занотувати

Наше перебування в його домі тривало таки досить довго. Воно зворушило його до глибини, призвело до відтворення минулого і видно було його значну втому, так що представниця О. Дужа і я вважали за відповідне його попрощати. Понад десяток коробок наповнено і навантажено в авто; це від'їздив від нього близький скарб його душі, його високоінтелектуального заінтересування.

Дружина д-ра І. Панчука брала весь час активну участь у розмовах і разом з О. Дужою допомагала вантажити авто. Може і їй було не менше боляче,що її чоловік позбувається цього, в чому глибоко лежала його українська душа. Може з нас усіх вона тільки єдина могла найкраще відчути і зрозуміти цю хвилину життьового рішення її життьового друга.

Покидаючи дім мецената, з одного боку нас радувала думка, проходила великим задоволенням, гладила невисказаною приємністю, що д-р Панчук передав великої вартости духове майно на власність українознавчих студій при Гарвардському університеті, бо ми себе так наставили, на те ж і ми приїхали до Беттл Кріку, але рівночасно із цим задоволенням опановував жаль з уваги на його недугу.

Михайло Бажанський

„Любіть..."

(Продовження зі стор. 1)

ський Манастир, що дарував 118 Українських Святих. А скільки наші звичайні християни наводять прикладів, які Господнім Чудом рятувалися із смертельних небезпек, що годі їх і перечислити.

Потім наступив трагічний час у Гетсиманії. Христос, обливаючись гарячими сльозами, молиться до Отця Небесного за витривалість учнів Своїх і за тих, що увірують у Нього: „А за тих Я посвячую в жертву Самого Себе, щоб освячені правдою стали й вони. Та не тільки за них Я благаю, а й за тих, що за їхнього слова увірують в Мене" (Іван, 17, 19-20).

І Син Божий залишає найбільшу заповідь для учнів Своїх: „Оце Моя заповідь, — щоб любили один одного ви, як Я вас полюбив" (Іван, 15, 12).

А тут наблизилась таємна облога Юдиної зради й схопили Ісуса...А далі — суд, страдницькі муки, трагічне розп'яття на хресті...

І, нарешті, Благословенне Христове Воскресіння, яке своїм світлом радости осяяло Вселенну Вірою Перемоги. Тож, радуючись Господньому Воскресінню, увіруємо у Нього, щоб Він дарував нам Свою Віру Перемоги.

Вітайте Вірою Христового Воскресіння всіх ближніх своїх, а особливо в Україні, яким безбожні комуністичні іродяни „і помолитись не дають". Знайдіть видимі і невидимі дороги, щоб возрадувати їх Світлом Христового Воскресіння, бо для духового єднання через молитви немає перешкод ні в просторі, ні в часі.

Знайдіть і найвужчі стежки і просмики поміж далекими густими тайгами півночі, аби досягнути до страдницьких душ, які мучаться за Християнську Суверенну Соборну Україну у концентраційних таборах і в'язницях, куди, навіть, крізь заковані тяжкі брами і світ сонця ніколи не може досягнути. Але Світло Христового Воскресіння, несене Вашою Вірою і Любов'ю, всюди має доступ, особливо до душ „Блаженних голодних і спраглих правди" (Матвій, 5, 6), щоб вони були освячені Духом Святим. І вони посилять свою Віру у молитвах і боротьбі для осягнення бажаної мети.

Моліться за них по церквах і дома, всюди...А особливо моліться за добірний Український Визвольний Провід, щоб він був гідний Господнього Призначення і довершив свою Місію Перемоги.

Сам Христос сказав Симонові Петрові: „Я молився за тебе, щоб не зменшилась віра твоя"(Лука, 22, 32). Бо Спаситель знав, яке велетенське провідне Призначення Апостолів у створенні Христової Церкви і поширення Господньої Віри по світі. І в іншому місці Христос наголошує: „І треба молитися завжди і не падати духом" (Лука, 18, 1), особливо тоді, коли є трагічні поразки і невдачі. Бо у щирих молитвах ми єднаємося з Богом, живемо у Його Любові, стаємо Його Ріднею. І тому сказав Христос: „Моя мати і брати Мої — це ті, що слухають Боже слово і виконують" (Лука, 8, 21).

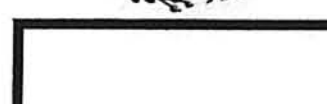
Слава Богові, що ми діждалися Христового Воскресіння. Паска Господня сьогодні. Благослови й освяти Сам, Христе Боже наш, паски і крашанки і всі ці дари, що Твої вірні християни принесли до Церкви Твоєї Святої у День Твого Господнього Воскресіння.

І ми молимо Тебе, Спасителю наш: Осяй нас Твоєю Вірою Перемоги, щоб Український Нарід якнайшвидше осягнув Воскресіння Української Християнської Самостійної Соборної Держави і жив у Твоїй Любові і Благодаті завжди і повсякчас і на віки вічні. Амінь.

†**Петро**
Єпископ Січеславський

Дано на Великдень року Божого 1981 при Катедрі Св.Ап. Андрія у Детройті, ЗСА

ВІДБИВАНКОВІ ПЕРШЕНСТВА УСЦАК—У

Нюарк, Ню Дж. — Цьогорічні, 24-ті з черги відбиванкові першенства УСЦ—АК-у відбудуться в суботу, 23-го травня ц. р., в Нюарку. Господарем турніру буде УСТ „Чорноморська Січ". Управа Української Спортової Централі Америки і Канади — Делеґатура Схід також повідомляє, що 10-ті українські спортові ігрища молоді (УСІМ) відбудуться в днях 27 і 28-го травня на Оселі СУМА-А в Елленвіллі, Н. Й. Ігрищами, в програму яких включені відбиванка, копаний м'яч і легка атлетика, проводитиме управа УСЦАК-Схід при співпраці діячів спортових і молодечих організацій.

ІНДІЙСЬКЕ ІНФОРМАЦІЙНЕ АГЕНТСТВО — „Пресс Траст оф Індія" — повідомило про масові заворушення в провінції Андгра Прадеш, Індія. В заворушеннях взяли участь понад п'ять тисяч членів племен, які замешкують ці райони. Причини заворушень були соціяльного й економічного порядку. Участь у них у першу чергу взяли аграрні робітники й безробітні. З огляду на важку ситуацію й роз'ятрення серед населення демонстранти не хотіли розійтися на заклик спеціяльних відділів поліції, а тоді ці відділи відкрили вогонь по юрбі, в наслідок якого загинуло принаймні 13 осіб, а багато було важко ранено. Також поранено 22-ох поліцистів, що їх натовп обкидав камінням і заатакував різними предметами.

Замість квітів на могилу
сл. п. Романа Левицького
складаємо 20.00 долярів
на БУДОВУ ЦЕРКВИ в ЛЮРДІ.
Ярослава і Віра ЛЕВИЦЬКІ

Замість квітів на свіжі могили Дорогих і Незабутніх
сл. п. Ганни Дмитерко-Ратич
і
сл. п. проф. Евгенії Храпливої
складають по 50.00 дол.
на УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ в Ню Йорку
і ФУНДАЦІЮ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
Леся і Ярослав ТКАЧІ
Роман і Іванка КИСІЛЕВСЬКІ
з Родинами

Вшановуючи світлу пам'ять Покійного
бл. п.
МИКОЛИ ВАСИЛЬКОВА
Друзі й Приятелі Покійного,
склали як нев'янучий вінок
ЖЕРТВУ В СУМІ 1080 ДОЛЯРІВ
УКРАЇНСЬКОМУ ГАРВАРДСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТОВІ
на видання праць про штучний голод в Україні 1932 року.
•
Дружині Соні й Родині Покійного, висловлюємо наше глибоке співчуття.
ФКУ — Відділ Лос Анджелес

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Найдорожчого
МУЖА, ТАТА І ДІДА
бл. п. о. крилошанина
МИКОЛИ СТАРУХА
у вівторок, 28-го квітня 1981 року
будуть відправлені
СЛУЖБИ БОЖІ
в українських католицьких церквах в Нюарку, Ню Брансвіку Милвіл і церкві Царя Христа у Філядельфії.
Горем прибиті:
дружина — СОФІЯ
з ДІТЬМИ І ВНУКАМИ

В глибокому смутку ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що в четвер, 16-го квітня 1981 року, по короткій і важкій недузі, з волі Всевишнього, відійшов у Вічність, на 58-му році життя,
наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, СИН, БРАТ І СТРИЙКО

бл. п.
ОРЕСТ ТАРАС ЯРИМОВИЧ

маґістер фармацевтики Торонтонського Університету, б. старшина 1-ої Української Дивізії УНА.

ПОХОРОННІ ОБРЯДИ відбулися у вівторок, 21-го квітня 1981 року в катедральному храмі св. Йосафата в Торонто, Канада. Похоронений на кладовищі Парк Лавн, там же.

Горем прибиті:
СТЕФАНІЯ — дружина з дочкою ЛЯРИСОЮ
СТЕФАНІЯ — мати
брати:
ВОЛОДИМИР з дружиною ДАРІЄЮ і донею ХРИСТИНОЮ
ЯРОСЛАВ з дружиною МАРТОЮ і синами МАРКОМ, ОЛЕКСАНДРОМ і БОРИСОМ
ЗЕНОВІЙ з дружиною ОКСАНОЮ та дочкою РЕНАТОЮ і синами РОМАНОМ і ТАРАСОМ
ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!
•
Замість квітів на свіжу могилу Покійного, просимо складати пожертви на Патріярший Фонд та на Видавничий Фонд Братства бувших Дивізійників і „Вісті Комбатанта".

Дня 21-го квітня 1981 року з волі Всевишнього, несподівано померла, на 72-му році життя

сл. п.
ГАЛИНА ГЛУШКО
з дому КИЧУН

народжена на Сокальщині, Галичина.

В п'ятницю, 24-го квітня 1981 р., о год. 7:30 веч. — ПАРАСТАС в похоронному заведенні Дановського в Ріверхед, Л. Ай.

В суботу, 25-го квітня 1981 року — ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА в українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя в Ріверхед, потім Тіло Покійної буде поховане на українському цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.,

про що повідомляють Кревних, Приятелів і Знайомих —
горем прибиті:
ОЛЕКСАНДЕР ГЛУШКО — муж
МЕЛАНІЯ ДОБРОМІЛЬСЬКА — сестра
і Родина

Меценатство...

(Продовження зі стор. 2)

шляхом, щоб запевнити студії українїстики при одному з кращих університетів.

„Енциклопедія Українознавства", редакція у Сарселі, Франція, стоїть перед виданням ще двох томів і з великою радістю прийме 1.500 долярів для приспішення друкування 9-го тому.

Український Золотий Хрест, який вже від багатьох років займається допомогою українським політичним в'язням і має покликаний до цього Комітет Оборони і Допомоги в Ню Йорку — матиме змогу підсилити свою корисну дію на цьому терені, одержавши на свої потреби 1.500 долярів. Проєктодавцем цього пляну розподілу був інж. Ярослав Варивода, фінансовий секретар Ліги, внесок якого Збори схвалили одноголосно. Головою Ліги під сучасну пору є Зенон Курилів.

Великий розум подиктував ініціяторам цього розподілу гроша і цим, які на Зборах одноголосно схвалювали цей плян, бо дійсно треба тільки привітати таку шляхетну думку допомоги тим, які її потребують. Напевно Українська Мичигенська Ліга прикрасить свої архіви, як великий жертводавець ще додатковими грамотами та листами вдячности від названих установ, які одержать 2-го квітня 1981 року ці княжі дари.

Нічого іншого не залишається, як назвати Українську Мичигенську Лігу і її минулі і теперішні проводи, безперебійним жертводавцем, що вміло господарить громадським грошем і розумно уділяє його тим, кому він особливо на потребу.

Меценатство — близьке душі української людини, а найкращим доказом цього є жертвенність Української Мичигенської Ліги.

Концерт Великопосної Тріоди

Хрестопоклонна Неділя принесла парафіянам церкви Св. Тройці — української православної церкви в Ірвінгтоні, Н. Дж., не тільки молитовний настрій, а й релігійне піднесення. Тоді відбувся концерт Великопосної Тріоди та відзначення двадцятиріччя Об'єднання Українських Православних Сестрицтв в Америці.

Після слова настоятеля парафії отця протоєрея Сергія Неприля, в церкві полилася мелодія Києво-Печерської Лаври — хор, керований диригентом Дмитром Олійником, співав пісні Великого Посту, співав так гарно, ніби в церкву завітали безсмертні Бортнянський і Ведель. Коли почалося „Покаяння" Артема Веделя, то всіх чарував спів хору та спільоспіви Віри Яворської, Марії Гаврушенко, Нонни Балаценко, Ніни Ковбаснюк та отця протодиякона Володимира Поліщука.

А потім у „Розбійникові" лунали голоси-сольоспіви знову ж таки о. протодиякона Володимира Поліщука, диригента Дмитра Олійника та маестра і хористів Рафаеля Венке, Олексія Воробця, Григорія Венке.

На концерті були присутні українці з православних церков, найбільше Сестриць, бо в цей день відзначено 20-річчя Об'єднання Українських Православних Сестрицтв в Америці, започатковане в ірвінгтонській парафії церкви св. Тройці.

Голова Об'єднання Українських Православних Сестрицтв в Америці Валентина Кузьмич, дякуючи за гостинне прийняття, за хліб і сіль сказала:

— Концерт Великопосної Тріоди — це велика духовна насолода!.. Не одному з нас стали перед очима стежки молодости, маленька церковця на вигоні чи серед міста; навіть запах фіялок, що їх приносили діти й дорослі до церкви, щоб покласти у ніг Розп'ятого Христа в Хрестопоклонну Неділю.

М.Щ.

Доброчинство Івана й Тетяни Стельмахів

Кеймбридж, Масс.(ФКУ). — Іван і Тетяна Стельмахи з Честеру, Па., створили фонд книжки для українських студій в Гарвардському університеті в пам'ять передчасно померлих їхніх бл.п. дітей: синів — Ореста і Богдана, дочки — Ольги та внука Ореста-Василя. Це буде постійний фонд Стельмахів, відсотковий прибуток з якого спрямовуватиметься кожнорічно на збагачування україніки в Гарварді. Син п-ва Стельмахів Орест помер ще в Україні на 17-му році життя. Син Богдан, активний громадський діяч, помер в Честері на 59-му році життя, залишивши у скорботі дружину Марію, сина Ореста й дочку Дарію.

Св.п. Ольга, маючи закінчену торговельну високу школу, працювала в кредитівці „Самопоміч" у Філядельфії, ангажувалась активно в громадське життя, померла на 54-му році життя, залишаючи в смутку чоловіка Івана Кулиняка та дочку Уляну. Син св.п. Ольги св.п.мгр Орест-Василь, працюючи в Ню Йорку в Інституті аеронавтики й астронавтики, загинув у автомобільному випадку на 29-му році життя, десять місяців перед смертю своєї матері. Це була велика трагедія в родині, родині Івана й Тетяни Стельмахів, і треба було великої сили духа, щоб замість гіркоти, розпуки й нарікання вчинити це добре діло — стати бенефакторами української науки і тим чином гідно вшанувати й зберегти пам'ять про своїх дітей та внука.

Перед новими...

(Продовження зі стор. 2)

руху та його ідей будуть збільшені, тоді з організованим патріярхальним рухом будуть рахуватися.

Важливим є також, щоб відповідно пристосовані були до нових умов методи праці, співпраці з ієрархією і духовенством та включення мирян у церковне життя. Сьогодні це не можуть бути виключно методи типу, що стосується у світських чи навіть політичних організаціях. У церковній структурі і в релігійному житті ми повинні стосувати форми діяльности і методи діяння та впливання, що згідні з церковною установою та її духовним змістом. Гідність справи і природа церковної установи не позволяють, щоб ми переносили методи змагань, відомі на відтинку наших суспільних чи політичних організацій.

Мирянський рух мусить мати також зформульовану свою програму та церковний світогляд. Часто, поза окремими специфічними вимогами чи гаслами, люди заангажовані в організованому русі не мали цієї далекойдучої візії нашої Церкви та її духовної і суспільної ролі в народі. Над цим треба попрацювати діячам і публіцистам, і таку церковнопатріярхальну ідеологію відповідно спопуляризувати. Видання Українського Патріярхального Світового Об'єднання та Українського Патріярхального Товариства в ЗСА повинні послідовно в цьому напрямі працювати. Однією з програмових настанов патріярхального руху на найближче майбутнє має бути охопити ідеєю помісности й патріярхату всю нашу церковну громаду. Активна меншість може бути ініціятором, промотором певного руху. Але коли йдеться про впроваджування в життя цих ідей, за ними повинна стояти більшість, якщо не всі.

Бажано втягнути до цього великого руху відродження і самоствердження УКЦеркви всіх її священиків, вірних, не зважаючи на це, чи вони з нової чи старої еміграції, чи вони володіють добре українською мовою, а чи лиш признаються до українства і УКЦеркви, затративши вже ті сильні зв'язі з нею, що їх мали їхні батьки чи діди. Саме, щоб посилити ці нитки зв'язку, щоб відродити ту свідомість, людей третього і четвертого покоління ми повинні приєднати, ознайомити з цілями й ідеологією мирянського руху, а не їх антагонізувати. Наша Церква сьогодні вимагає, щоб „патріярхальниками" були не лише ті, що уважають себе більш свідомими чи патріотично наставленими і що краще знають положення в Україні. Патріярхальниками повинні бути всі сини і дочки УКЦеркви, а щоб так сталося, треба знайти підхід, переконливу мову, а головно створити атмосферу вирозуміння, співпраці й однозгідности.

Відбутий Девятий З'їзд Українського Патріярхального Товариства в ЗСА в Боффало у суботу, 4-го квітня ц. р., якраз і проходив під знаком переоцінки дотеперішнього становища, шукання нових шляхів. Ніхто не думає критикувати попередній шлях. На ньому було багато потрібного і такого, що диктували дані умови і потреби. В тому періоді здобуто багатий і цінний досвід праці, з якого треба вчитися і витягнути науку на майбутнє. В учасників цього успішного з'їзду було враження, що Товариство зуміє ці висновки витягнути та що відповідно розробить напрямні своєї праці. Так само вибраний провід Товариства на найближчу дворічну каденцію, що його далі очолює випробуваний католицький мирянський діяч проф. Богдан Лончина, дає запоруку, що нові завдання мирянський патріярхальний провід зустріне відповідально, з настановою конструктивної праці і власного вкладу мирянства у життя парафій, церковних організацій та при плідній співпраці з духовенством і ієрархією. Бо лиш при такій настанові і при сподіваних позитивних вислідах буде виправданий і бурхливий період у розвитку патріярхального руху минулих років.

УПКатедра св. князя Володимира відзначила роковини Шевченка

Неділя, 29-го березня, була особливо святочним днем для парафії УПЦеркви — катедри св. князя Володимира у Філядельфії. Цей день був присвячений 167-ій річниці з дня народження й 120-ій річниці з дня смерти пророка України — Шевченка. Богослужбу, а відтак Панахиду в

наміренні Тараса Шевченка відслужив настоятель храму, декан Філядельфійського деканату о. протопресвітер Степан Біляк. Під час Богослужби й Панахиди співав церковний хор ім. Олександра Кошиця під батутою проф. Петра Куриленка. Вслуховуючись в спів священика, а відтак хору можна було вичути, що містерійний дух Великого Тараса, який закликав „свою Укрїну любіть!", був між побожним людом в храмі.

Урочисто і з пієтизмом прозвучала глибоко змістовна промова з нагоди цих святкувань о. Степана Біляка. Після всіх відправ у церковній залі відбулася академія — концерт для вшанування пам'яті Тараса Шевченка. Заля була заповнена по береги парафіянами катедри й гостями, які вислухали „Заповіт", відспіваний мішаним Катедральним хором. Відтак голова церковної громади Василь Євтушенко відкрив свято, яким і проводив весь час.

Він привітав пароха катедри о. протопресвітера С. Біляка з пані-маткою, Президента УНР в екзилі Миколу Лівицького з дружиною, члена Уряду УНР д-р Теодозія Онуферка з дружиною, гостей і парафіян.

Вступне слово — о. Степан Біляк, який сказав, що у всіх наших змаганнях і щоденній праці треба пам'ятати про віщі слова безсмертного Кобзаря. Щоб вільними устами на вільній Україні віддати всенародний поклін вічній Правді, тому Одному, який керує світом. У Бога нам треба шукати щастя й долі. Присутні на залі з увагою вислухали глибокі думки о. Біляка.

Доповідь „Хто для нас Тарас Шевченко?" українською мовою виголосила студентка гайскул Леся Євтушенко. Англійською мовою доповідь сказав принципал гайскул Т.Зенюк. Далі слідувала багата мистецька програма: мішаний хор під кермою проф. Куриленка відспівав три пісні: „Думи мої", „Встає хмара з-за лиману" і „Світе тихий". Діти з суботньої школи — Наталія Суфер, Оля Роспутько, Галя Пилипенко і Данило Трабако, деклямували уривки з „Кобзаря" і вірші про Шевченка.

Вокальне тріо „Соловейки" при Осередку СУМА, під мистецьким керівництвом проф. Зої Маркович, чарували своїм співом усіх слухачів. Тріо співає в складі: Леся Романець-Леськів, Софія Дейнека і Ольга Благий. Вони відспівали три пісні: „Ой маю, маю я оченята", „Утоплата стежечку" й „Ой, стрічечка до стрічечки". Як солістка Леся Романець-Леськів відспівала „Вітер з гаєм розмовляє" і „Якби мені черевики", слова Т. Шевченка.

Запрошений до слова президент Микола Лівицький висловив подяку господарям за гостинність і гратуляції студентці Лесі Євтушенко за змістовну промову. При тому він додав, що тоді, коли на рідній землі творчість і життя Тараса Шевченка ворог викривлює, то ми у вільних країнах нашого поселення повинні стояти на сторожі Шевченкової правди.

Цю вдалу академію-концерт закінчено співом національного гимну „Ще не вмерла Україна".

с.г.

Концерт УМІ в Ірвінгтоні

В Ірвінгтоні, у великій залі УНДому, старанням Музичного Інституту Америки відбувся в суботу, 11-го квітня, концерт учнів чотирьох відділів УМІ (Філядельфії, Ірвінгтону, Нюарку і Ню Йорку), який відкрила голова УМІ відома піяністка Таїса Богданська, зазначуючи, що завдяки видатній праці учителів УМІ здобуває в амеріакнському музичному світі щораз більше признання і завойовує собі престижеві сцени, телевізію і радіо, та що в УМІ навчаються і діти неукраїнських батьків, які беруть участь у виконуванні програми концерту. Замітним є теж, що абсольвенти УМІ повертаються назад до своєї школи, але вже в характері її учителів, й обнімають пости учителів, які відходять природною дорогою на заслужений відпочинок.

При вході до залі роздавано програмки концерту. Власник програмки, глянувши на її зміст, міг би злякатися, побачивши 25 точок програми, бож прийдеться сидіти непорушно і слухати продукцію молоденьких виконавців щонайменше п'ять годин. Однак песимістичне наставлення скоро змінилося на оптимістичне, бо відповідно складену програму без зайвої витрати часу виконували 25 адептів (переважно дівчата) на скрипалів і піяністів - твори світової літератури 32 авторів (й українських очевидно) відносно не довго.

Першу частину програми виконували учні нижчих курсів (від другого почавши) по одному творові двох авторів. Усі виконавці, різного віку й авансу, виявили музичні здібності, а деякі навіть непересічні. На сцені поводилися здисципліновано, інструментом орудували вільно, немов справді музики. Відчувалося, що учителі прикладають пильну увагу не лише вивченню суттєвого матеріялу учнями, але й їхній поведінці на сцені, що на неї входили і виходили вони з непримушеною грацією.

Народна мудрість каже: — „Що посієш, те пожнеш." Думаю, що учителі УМІ посіяли добре, бо зібрали зі своїми учнями гарний врожай, за що публіка, яка зайняла майже всі сидження на залі, нагородила їх щирими довгими оплесками, навіть з захопленням.

Особливо сердечно привітали в кінцевій точці програми 15-членний смичковий ансамбль УМІ (з участю кількох студентів-гостей), який під диригентурою свого учителя Р.Венке виконував Моцарта „Вечірню симфонію". Публіка намагалася наддатку.

Завдяки ініціятиві проводу відділів, імена яких слідуючі: К. Чічка-Андрієнко, Т.Богданська, Р.Венке, Д. Каранович, О. Кордуба, Г. Мирошниченко, Ю. Оранський, Д.Сигіда і Л.Стругацький, - громадянство Нюарку, Ірвінгтону й околиці впродовж трьох годин (без перерви!) насолоджувалося мелодіями смичкових і фортепіянових творів українських і неукраїнських композиторів, виконуваних вправними руками цвіту української музичної майбутности.

Провід УМІ, влаштовуючи такі концерти, на мою думку, нав'язує тісний контакт з громадою і батьками вкладом праці учнів, і в цей спосіб уможливлює їм (учителям) обмін практичним досвідом у підході до подачі матеріялу своїм учням; а в учнів зроджується зацікавлення у змагу за кращий вислід і заохота до пильніших вправ вдома та відвага до публічних виступів. Смію висловити надію, що при наполегливій праці учнів, під пильним доглядом їхніх учителів може українське громадянство набути певну кількість надійних громадян, скрипалів і піяністів, якщо вони не залишать свою музичну науку.

Хочу піддати думку проводові УМІ, щоб звернув пильну увагу, якщо можливо - на вишколювання майбутніх українських композиторів, себто знавців музичної теорії і композиції, та диригентів, бо відчувається їх пекучу недостачу.

Запримічую, що ці мої рядки — це тільки схоплені оком і вухом враження і думки звичайного слухача, любителя музики і співу, а музичну оцінку залишаю фахівцеві.

Михайло Цяпко